

IF I CAN'T DANCE,
I DON'T WANT TO BE PART
OF YOUR REVOLUTION

JAARVERSLAG 2024

INHOUDSOPGAVE

INLEIDING	3
I. PROGRAMMA	4
1.1 Edition IX: <i>Bodies and Technologies</i> (2022–2024)	4
1.2 Finale Edition IX	4
1.3 Edition X: <i>Body as Memory</i> (2024–2028)	5
1.4 Onderzoeksactiviteiten Edition X	5
1.5 Publieke activiteiten Edition X	6
1.6 Publicaties	6
1.7 Tournee van producties uit Edition IX	7
II. ONZE NIEUWE STUDIO ALS PARTICIPATIEVE RUIMTE VOOR PERFORMANCEONDERZOEK, EDUCATIE EN TALENTONTWIKKELING	8
2.1 Talentontwikkeling	8
2.2 Educatie en workshops	9
2.3 Archief en bibliotheek	9
III. PUBLIEK EN TOEGANKELIJKHEID	10
3.1 Toegankelijkheid	10
3.2 Communicatie	10
3.3 Publiek	11
IV. ORGANISATIE	12
4.1 Raad van Toezicht	12
4.2 Team	12
4.3 HR	12
4.4 Productie-teams	12
V. CODES	14
5.1 Fair Practice	14
5.2 Diversiteit en Inclusie	14
5.3 Governance	15
VI. FINANCIËN	16
6.1 Toelichting	16
6.2 Baten	16
6.3 Lasten	17
VII. PARTNERS	18
VIII. BIBLIOGRAFIE / REVIEWS	20
IX. DOCUMENTATIE	27
X. ACTIVITEITENOVERZICHT	73

INLEIDING

Het jaar 2024 stond in het teken van de laatste publieke presentaties van een aantal producties binnen onze negende editie, maar ook van het opzetten van het nieuwe onderzoeksterrein en het ontwikkelen van producties voor Editie X. Daarnaast kreeg onze nieuwe studioplek vorm als knooppunt voor onderzoek, educatie en talentontwikkeling.

Editie IX werd gedragen door het onderzoeksthema *Bodies and Technologies* en omvatte zes nieuwe producties, een uitgebreid publiek programma en een work-in-progress traject in onze Online Studio. Zoals gebruikelijk bij If I Can't Dance, besloeg deze editie twee jaar (2022–2024) om langdurige samenwerkingen aan te kunnen gaan met de uitgenodigde kunstenaars en onderzoekers, en vooral om hen de tijd te geven hun werk grondig te ontwikkelen, in samenspraak met diverse productieteams en partners.

De eerste kennismaking met het publiek vond plaats in de zomer van 2022 met een eendaags programma bij Likeminds (*Introduction*), waarna de ontwikkelingen in fases gedeeld werden via de Online Studio. In de herfst van 2023 volgden de publieke presentaties van de nieuwe werken. Het Finale-programma vond plaats op verschillende locaties in Amsterdam, in samenwerking met onze partners. In januari en februari 2024 werd Editie IX afgerond met de lancering van drie nieuwe publicaties van Samia Henni, Nuraini Juliastuti en Susanne Altmann, en de wereldpremière van een nieuwe film van het Black Speaks Back Collective.

Wij danken ons publiek dat het programma van Editie IX bezocht, danken de vele partners in de stad en internationaal die onze projecten coproduceerden en presenteerden, en danken de fondsen die ook weer deze editie financieel ondersteunden en waarvan we de belangrijkste graag hier noemen: het Mondriaan Fonds, het Amsterdams Fonds voor de Kunst, Ammodo en het Cultuurfonds.

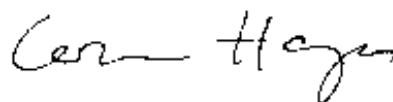
Editie X staat in het teken van het thema *Body as Memory*. Deze jubileumeditie markeert het twintigjarig bestaan van If I Can't Dance en betekent tegelijk een transformatieve fase. Na jaren nomadisch te hebben gewerkt, nodigt onze nieuwe locatie op het WG-terrein ons uit om lokaler en gemeenschapsgericht te werken: als verzamelplek voor onderzoek, leren en productie, niet alleen voor eigen projecten maar ook voor andere makers in de stad.

In dit verslag nemen we je mee door de activiteiten van 2024: de *Finale* van Editie IX, de eerste stappen van Editie X en de verschillende activiteiten van onze nieuwe ruimte. We zijn veel dank verschuldigd aan de vele individuen en instellingen die dit programma mogelijk maakten: van de kunstenaars en onderzoekers tot deelnemers van ons talentontwikkelingstraject Open Rehearsal, en onze vele gasten en samenwerkingspartners. Tot slot een bijzonder dankwoord aan ons publiek, dat opnieuw talrijk en enthousiast aanwezig was. Bij het Open Rehearsal-programma voelden we des te meer dat ons publiek geen toeschouwer is, maar een mede-maker van ons werk.

Amsterdam, juni 2025

Frédérique Bergholtz
Directeur-Bestuurder

Christa-Maria Lerm-Hayes
Voorzitter Raad van Toezicht

1.1 EDITION IX: *BODIES AND TECHNOLOGIES* (2022–2024)

Met de gehele editie *Bodies and Technologies*, en in het bijzonder het *Finale*-programma, nodigden we het publiek uit om na te denken over de vele manieren waarop lichamen en technologieën met elkaar verweven zijn. Iedereen ervaart die verbondenheid, bijvoorbeeld bij alledaagse activiteiten zoals koken, vervoer, seks, sport en werk. Toch is die relatie vaak paradoxaal: technologie kan lichamelijke ervaringen van plezier en intimiteit mogelijk maken, maar ook vormen van onderdrukking in stand houden.

De vraag hoe ons lichaam zich verhoudt tot technologie is vandaag de dag bijzonder actueel. Ze raakt aan hoe we betekenis geven aan fundamentele waarden in onze samenleving, en hoe we nieuwe ontwikkelingen aanmoedigen of kritisch bevragen. Het spanningsveld tussen *lichaam* en *technologie* opent een blik op mogelijkheden en bevrijding, maar bevat ook risico's van controle en beperking. De belofte van experiment en alternatieven – denk aan seksualiteit en gender – is vaak innig verbonden met harde realiteiten zoals koloniale onderdrukking of een validistisch denkkader.

Met al deze paradoxen in het achterhoofd gingen wij – team, kunstenaars, onderzoekers en publiek – aan de slag in Edition IX.

Via een breed palet aan nieuwe producties – van live performances en films tot publicaties en multimedia-installaties – en een veelzijdig publiek programma met onder andere radioshows, filmvertoningen, tentoonstellingen, lezingen, (kinder)workshops en boekpresentaties, boden we het publiek diverse perspectieven op hoe technologie lichamelijke ervaringen vormgeeft – en omgekeerd. Deze gevarieerde activiteiten fungeerden als toegangen voor uiteenlopende publieksgroepen en individuen om vragen te verkennen als: *Hoe beïnvloeden technologieën de uitvoering en beleving van ons eigen lichaam en dat van anderen? Of: Hoe kunnen de 'zachte krachten' van het lichamelijke technologieën beïnvloeden?*

1.2 FINALE EDITION IX: NIEUWE PRODUCTIES EN PUBLICATIES MET PUBLIEK PROGRAMMA

Het *Finale*-programma opende in september 2023 en liep door tot februari 2024. Het jaar begon in de Melkweg in Amsterdam met de wereldpremière van *Zwarte Ibis*, een nieuwe film van het collectief **Black Speaks Back**, een van de kunstenaarscommissies van Edition IX. De première werd begeleid door een avondprogramma met muziek, ritueel en gesprek.

Kort daarna, eveneens in januari, vierden we de finissage van de tentoonstelling *Performing Colonial Toxicity* van **Samia Henni** met de lancering van haar bekroonde publicatie *Colonial Toxicity: Rehearsing French Radioactive Architecture and Landscape in the Sahara*, ontworpen door **François Girard-Meunier**. Dit evenement vond plaats bij Framer Framed in Amsterdam-Oost, waar Henni in gesprek ging met mede-onderzoeker **Nuraini Juliastuti** over dekolonialiteit en contra-archivering.

Ook in januari werd het boek *When Technology Was Female* van **Susanne Altmann** gelanceerd in het Goethe-Instituut in Amsterdam, vormgegeven door **Experimental Jetset**. De boeklancering ging vergezeld van een eendaags filmprogramma met experimentele films uit voormalig Oost-Duitsland en Centraal-Europa, gepresenteerd over drie verdiepingen van het monumentale grachtenpand.

In februari volgde de presentatie van *Stories of Wounds and Wonder*, de publicatie van **Nuraini Juliastuti**, vormgegeven door **Theetat Thunkijjanukij**. De boekpresentatie vond plaats bij Framer Framed en omvatte een uitgebreid publiek programma met een live reading van fragmenten uit dit kinderboek door **Mercedes Azpilicueta**, **Astrit Ismaili**, **Ratu R. Saraswati** en Nuraini zelf, een gesprek met **Yazan Khalili**, een kleine tentoonstelling en een kinderworkshop. De live reading, met muzikale intermezzo's van **Cempaka** en gemodereerd door **Reza Afisina**, werd ook uitgezonden op Radio Alhara.

Deze producties, publicaties en bijbehorende programma's zijn geïnitieerd, geproduceerd en gecureerd door onze Edition IX-curatoren **Sara Giannini** (Nuraini Juliastuti) en **Megan Hoetger** (Susanne Altmann, Black Speaks Back, Samia Henni).

1.3 EDITION X: *BODY AS MEMORY* (2024–2028)

Edition X markeert het twintigjarig bestaan van *If I Can't Dance*. We grijpen dit moment aan om onze manieren van werken, produceren en presenteren opnieuw te bevragen en nieuwe formats te ontwikkelen waarmee we relevant, responsief en in resonantie kunnen blijven met de wereld om ons heen. Geïnspireerd door de uitkomst van onze meerjarige plannen, de nieuwe ruimte én de diepe crises van het huidige moment, hebben we besloten de duur van Edition X uit te rekken tot een vierjarige periode. Dit geeft ons de ruimte om dieper in te gaan op het thema *Body as Memory* en om duurzaam samen te werken met kunstenaars – van wie sommigen direct geraakt zijn door de huidige geopolitieke situatie – en de middelen die we beschikbaar hebben. Het overkoepelende thema *Body as Memory* kent vele vertakkingen en subthema's en zal tot uiteenlopende publieke presentaties leiden, zonder strak omliggend slotprogramma. In 2024 zijn we begonnen met het planten van de eerste zaden voor deze nieuwe structuur.

In *Body as Memory* staat het lichaam, menselijk en niet-menselijk, centraal als drager van geheugen. Hoe ontwikkelen herinnering, ervaring en kennis zich via het 'vat' en het 'voertuig' van het lichaam? Hoe worden individuele en collectieve verhalen overgedragen via lichamen, maar ook via objecten, plekken en andere materialiteiten? En hoe worden verleden, heden en toekomst verankerd, opgeslagen, verwerkt, geïnterpreteerd, onderdrukt en getransformeerd in lichamen – met andere woorden: hoe worden ze belichaamd?

Deze algemene vragen worden verkend aan de hand van vier subthema's:

- Somatisch geheugen: hoe worden herinneringen opgeslagen in het (menselijk en niet-menselijk) lichaam?
- Vormen van overdracht: hoe fungeren bewegende lichamen binnen diasporische en migrerende gemeenschappen als dragers van (vervormde) herinneringen, en welke rol spelen muziek, geluid en noise hierin?
- Interactie tussen menselijke en omgevingslichamen: hoe is geheugen verankerd in bijvoorbeeld land, planten, dieren of water?
- Verbondenheid met onze plek en instelling: hoe dragen plekken herinneringen in zich, en hoe kunnen die herinneringen geactiveerd worden? Nu we ons bevinden in een voormalig medisch theater van de Vrouwenkliniek van het Wilhelmina Gasthuis voelen we de verantwoordelijkheid om de complexe geschiedenis van deze ruimte te onderzoeken en te activeren – via een transfeministisch, dekoloniaal en anti-validistisch perspectief.

1.4 ONDERZOEKSACTIVITEITEN EDITION X

In september 2024 zijn we gestart met de onderzoeksfase van het Creative Europe-project *access: practices and habits*, onder leiding van onze toegankelijkheidscoördinator **Annick Kleizen**. Dit door *If I Can't Dance* geïnitieerde project is een samenwerking met twee hedendaagse kunstorganisaties met een interesse in performance: Askeaton Contemporary Arts (Ierland) en

Bulegoa z/b (Baskenland). Samen ontwikkelen we een studiegroep (2024–25), artistieke onderzoeksprojecten (2026) en een online kennisbibliotheek (2025). Dit project biedt een grensoverschrijdend kader om kritisch te reflecteren op werkpraktijken en zo meer bewustzijn te creëren rond structurele blinde vlekken en toegangsstructuren. Het project ging in september 2024 van start; de eerste sessie van de studiegroep vond plaats in december en loopt maandelijks door tot augustus 2025.

Daarnaast zijn we in 2024 begonnen met drie nieuwe kunstenaarscommissies, die in 2025 en 2026 gepresenteerd zullen worden bij If I Can't Dance en andere podia in binnen- en buitenland. Deze producties worden geïnitieerd en gecureerd door **Sara Giannini**, curator van Edition X:

- **Anna Daučíková** en **Christina delle Giustina**: duo-tentoonstelling in Vleeshal, Middelburg (januari–mei 2026) en performanceprogramma bij If I Can't Dance (september 2026), over genderpolitiek en het lichaam.
- **Yasmine Eid Sabbagh**: tentoonstelling en publiek programma bij If I Can't Dance (mei–juni 2026), gericht op Palestijnse vluchtelingenarchieven, gecoproduceerd met Mophradat en gepresenteerd in samenwerking met CARA, New York.
- **Milena Bonilla**: workshopreeks en tentoonstelling bij If I Can't Dance (2025–2026), over wilde planten op het WG-terrein als vorm van historisch onderzoek.

1.5 PUBLIEKE ACTIVITEITEN EDITION X

Edition X volgt niet het vertrouwde ritme van introductie en finale in twee jaar, maar beweegt via een vloeiendere structuur met zowel publieke als intiemere activiteiten. Daarom vonden er in 2024 al publieke momenten plaats.

In oktober 2024 presenteerden we het driedaagse experimentele symposium *Tidal Gatherings*, samengesteld door gastcurator **Chandra Frank**. Dit lopende project onderzoekt de kruispunten van water en Nederlandse koloniale geschiedenissen. Het symposium vond plaats in het kader van *Sound System Ecologies*, een samenwerking tussen Frank en **DJ Lynée Denise**, ondersteund door het Mondriaan Fonds via de Open Call Slavernijherdenkingsjaar, en gerealiseerd in samenwerking met CBK Zuidoost als onderdeel van een meerjarige uitwisseling. Het programma omvatte lezingen, een studiegroep en filmvertoningen, met bijdragen van **Paula Albuquerque**, **Desiree Mwalimu Banks**, **Toni Giselle Stuart**, **Lisandro Surriel** en **Geo Wyex** (bij If I Can't Dance) en een dag bij CBK Zuidoost met werk van **Sharelly Emanuelson**. Er werd tevens een speciale uitzending gerealiseerd op Ja Ja Ja Nee Nee Nee door **Desiree Mwalimu Banks**.

Het symposium leidde tot de oprichting van een doorlopende studiegroep genaamd *Tidal Studies*, bestaande uit kunstenaars, onderzoekers en curatoren die zich richten op de relatie tussen water en kolonialisme. Als vorm van belichaamd en plaatsgebonden onderzoek organiseerde en financierde If I Can't Dance in juli 2024 een wadloop op Texel.

1.6 PUBLICATIES

Als performance-instelling hebben we een lange traditie in het behandelen van publicaties als op zichzelf staande kunstwerken én als vormen van documentatie die performance een 'leven na de uitvoering' geven. Onze publicaties – de boeken die tijdens Edition IX tot stand kwamen, maar ook eerdere uitgaven – vonden ook in 2024 hun weg naar een groeiend publiek.

In 2024 voltooiden en lanceerden de Edition IX-onderzoekers **Susanne Altmann**, **Samia Henni** en **Nuraini Juliastuti** hun publicaties. Zoals hierboven beschreven vonden de publieke lanceringen plaats tijdens het *Finale*-programma. Nadien werden de boeken nationaal en internationaal verspreid via Idea Books (Amsterdam) en Antenne (Londen en Berlijn), co-uitgevers als

Framer Framed en Edition Fink (Zürich), en een groeiend netwerk van (kunst) boekwinkels en distributiepunten. Tot onze vaste partners behoren onder meer:

- de Appel,
- Atheneum Boekhandel, en
- San Serriffe in Amsterdam,
- Rile in Brussel,
- After 8 Books in Parijs,
- Good Press in Glasgow,
- Hop Scotch in Berlijn,
- Punch in Boekarest,
- Rotorbooks in Leipzig,
- Tenderbooks in Londen, en
- Libreria delle Donne in Milaan.

Ook de verkoop via onze eigen webshop bleef gestaag groeien.

De publicatie *Colonial Toxicity* van **Samia Henni** werd bekroond met meerdere prijzen: 'The Most Beautiful Swiss Books 2025' door de Zwitserse Federale Jury, Swiss Culture Awards, en het Zwitsers Bureau voor Cultuur; 'Het Best Verzorgde Boek 2024' door de vakjury; en ook 'Het Best Verzorgde Boek 2024' door de studentenjury.

1.7 TOURNEE VAN PRODUCTIES UIT EDITION IX

Zoals gebruikelijk kregen producties uit eerdere edities in 2024 een vervolg in de vorm van internationale presentaties.

Van maart tot juni 2024 was de tentoonstelling *Performing Colonial Toxicity* van **Samia Henni** te zien in The Mosaic Rooms in Londen, en van maart tot april in ETH Zürich. Daarnaast presenteerde Henni haar boek en onderzoek aan McGill University (Montreal), Princeton University en bij e-flux in New York.

Nuraini Juliastuti presenteerde haar boek *Stories of Wounds and Wonder* op verschillende locaties in Indonesië in de zomer van 2024, waaronder bij KUNCI Study Forum in Yogyakarta, tijdens de International Convention of Asian Scholars en bij C2O_library & collabtive in Surabaya.

De film *The Zwarte Ibis* van **Black Speaks Back** werd vertoond op filmfestivals wereldwijd, waaronder het Afropolitan Festival (Brussel), Afrika Film Festival (Leuven), Filmplateau (Gent), IAMCR (Christchurch), Pridefull Fest (New York), All African Independent Film Fest (Kigali), Fringe! (Londen), Black Star International Film Fest (Accra), Afrofuturist Femmes FF (Washington), MT Queer Premia (Guaibá), Black Independent Film Fest (Vancouver), Luanda Pan African Film Fest (Luanda), Black International Film Festival (Berlijn), Amor de Roma (Antwerpen), Afrykamera (Warschau) en het Kwanzaa Film Festival (New York).

ONZE NIEUWE STUDIO ALS PARTICIPATIEVE RUIMTE VOOR PERFORMANCE-ONDERZOEK, EDUCATIE EN TALENTONTWIKKELING

Sinds onze intrek in de nieuwe ruimte op het WG-terrein in het najaar van 2023, zijn we bezig ons werkmodel te herzien richting een meer ingebedde, gemeenschapsgerichte en open benadering. De ruimte herbergt ons institutionele archief, bibliotheek, kantoor en een theaterzaal. We blijven ons inzetten voor performanceproductie, educatie en onderzoek, maar willen deze onderdelen op verschillende manieren activeren zodat uiteenlopende gemeenschappen met ons kunnen verbinden en gebruik kunnen maken van onze middelen. Dankzij deze vaste locatie kunnen we sterkere en langdurige relaties opbouwen met publiek in Amsterdam, dat we zien als deelnemers, bijdragers en mede-makers. Tegelijk dragen we zo bij aan de versteviging van het WG-terrein als plek voor artistieke productie in de stad.

In 2024 startten we een experimentele fase die zal doorlopen tot het najaar van 2025. Gedurende deze periode faciliteerden we workshops, bijeenkomsten, repetities en pedagogische initiatieven die aansluiten bij onze visie op een participatieve ruimte voor performanceonderzoek, educatie en talentontwikkeling. Sommige activiteiten waren publiek aangekondigd, andere bleven intiem van aard.

2.1 TALENTONTWIKKELING

Parallel aan onze productieontwikkeling loopt een uitgebreid educatie- en talentprogramma dat we nu in onze eigen ruimte kunnen hosten.

Ons Open Rehearsal-traject biedt ruimte aan kunstenaars uit de stad en daarbuiten om performances-in-wording te testen voor publiek en feedback te ontvangen. In juli 2024 vond het programma plaats op drie opeenvolgende zaterdagen. De drie geselecteerde kunstenaars via een open call waren **Artun Alaska Arasli** (in samenwerking met zijn moeder **Mahinur Songül Çenetoğlu**), **Yin Yin Wong** en **Rebecca Lillich//Krüger**. Voorafgaand aan hun Open Rehearsal repeteerden zij een week lang in onze studio, kregen begeleiding van ons team en van externe mentoren (**Geo Wyex**, **Lisa Skwirbes** en **Kim Baraka**), en deelden onderzoeksmateriaal via onze Online Studio. De online ondersteuning werd verzorgd door ontwerpbureau **Kommerz**, en de algemene coördinatie lag bij curator **Mini Maxwell**.

De belangstelling van zowel professionals als betrokken publiek was groot: meer dan zestig inzendingen volgden op de open call, en het publiek nam in groten getale deel aan zowel de live-presentaties als het online onderzoeksproces. Het was bijzonder waardevol om veel gezichten meerdere keren terug te zien.

Geïnspireerd door het succes van Open Rehearsal, besloten we onze ruimte open te stellen voor andere kunstenaars die behoefte hebben aan repetitieve ruimte en feedback. In augustus ontvingen we voormalig Editie VIII Research Fellow **Giulia Damiani** voor de ontwikkeling van haar nieuwe performance *Heartbrake*, gecoproduceerd door Centrale Fies (Italië) en Rozenstraat – a rose is a rose is a rose (Amsterdam). *Heartbrake* werd in oktober 2024 gepresenteerd in onze ruimte én bij Rozenstraat.

In het kader van WG OPEN STUDIOS 2024 hostten we ook een try-out van een nieuwe performance van WG-kunstenaar en buurvrouw **Nicoline van Harskamp**, getiteld *Seven Scenes for the Black Box*, gevolgd door publieksfeedback. De jaarlijkse open studio's zijn voor ons een belangrijke gelegenheid om het werk van kunstenaars uit onze directe omgeving te ondersteunen.

Binnen het kader van het AFK-programma 3Package Deal selecteerden wij – als lid van de Performance & Publishing-coalitie – **S*an D. Henry Smith** (2023/2024) om een jaar lang in Amsterdam te werken met een beurs.

2.2 EDUCATIE EN WORKSHOPS

Onze educatieve activiteiten namen in 2024 verschillende vormen aan.

We zetten onze maandelijkse COOP-reeks voort voor studenten van het Dutch Art Institute, onder leiding van **Snejanka Mihaylova** en **Frédérique Bergholtz** (2023/2024). De sessies vonden plaats op locaties zoals Performing Art Forum in St. Erme (Frankrijk), Nida Art Colony in Nida (Litouwen), en in mei ook in onze eigen studio, waar studenten werkten met het artistieke team van If I Can't Dance.

Onze jaarlijkse workshop voor de School for New Dance Development (SNDO) vond plaats in december 2024 in onze ruimte. Thema was toegankelijkheid binnen performancepraktijken, met voorbeelden uit ons archief. De sessie werd geleid door archiefcurator **Anik Fournier** en programmacoördinator **Sara Giannini**.

In 2024 begonnen we ook als adviseur aan de Rijksakademie met studio bezoeken van **Sara Giannini**.

Naast deze structurele samenwerkingen hostten we diverse workshops en leertrajecten: In maart organiseerden we een luistersessie met kunstenaar en WG-buur **Stephan Blumenschein**, die collectieve luisterpraktijken ontwikkelde in o.a. Mentrum op het WG-terrein. Eind maart volgde een workshop met **Brandon LaBelle** en **Anna Orlikowska** in het kader van de Listening Biennale 2024. In juni boden we een weeklange workshop en radiouitzending aan voor studenten van de HKU, georganiseerd door het departement Transdisciplinaire Studies o.l.v. **Christina della Giustina** en **Nuraini Juliastuti**, met gasten uit de Shockforest Group. Ook in juni vond een intergenerationele Book Bloc Workshop plaats, mede georganiseerd door de **Oo(y)ster-moms** en de **Book Bloc Brigade**. Kinderen (4+) en volwassenen beschilderden boeken-schilden van verschillende formaten en namen deel aan een eindperformance o.l.v. choreograaf **Antonella Fittipaldi**.

2.3 ARCHIEF EN BIBLIOTHEEK

Ons performance-onderzoekscentrum (archief & bibliotheek), onder leiding van archiefcurator **Anik Fournier**, blijft een plek waar we veel studenten ontvangen, zowel individueel als in groep. Bezoekers kwamen onder andere van de Rietveld Academie, Rijksakademie, Universiteit van Amsterdam en BEAR (Base for Experiment, Art and Research) in Arnhem.

Tijdens WG OPEN STUDIOS 2024 presenteerden **Anik Fournier** en **Sara Giannini** documentatie rond de performance *Entropy* van **Constantina Zavitsanos**, die gebruikmaakte van verschillende toegankelijkheidsmiddelen. De presentatie riep vragen op over toegankelijkheid en archivering binnen performancepraktijken.

Als onderdeel van onze samenwerking met LIMA nam **Anik Fournier** in maart 2024 deel aan het symposium *Transformation Digital Art*, samen met kunstenaar **Martine Neddham** en wetenschapper **David Gauthier**. De focus lag dit jaar op *Re-Presentation and (Performing) the Archive*.

PUBLIEK EN TOEGANKELIJKHEID

3.1 TOEGANKELIJKHEID

In 2024 hebben wij belangrijke stappen gezet in het verdiepen van onze aandacht voor toegankelijkheid. Waar eerdere jaren vooral in het teken stonden van bewustwording en verkenning, konden wij dit jaar daadwerkelijk aan de slag met een langlopend traject rond accessibility, ondersteund door een toegekende subsidie van Creative Europe. Samen met onze partners Ashkeaton (Ierland) en Bulegoa (Baskisch-Spanje) vormen wij een internationale study group die collectief onderzoek doet naar drempels, blinde vlekken en artistiek geleide vormen van toegankelijkheidsbeleid. Deze samenwerking stelt ons in staat om zowel onze eigen praktijk kritisch tegen het licht te houden als te leren van uiteenlopende contexten en ervaringen binnen Europa.

De focus in deze eerste fase ligt nadrukkelijk op het verzamelen van kennis en het formuleren van mogelijke voorwaarden voor duurzame verandering — altijd vertrekkend vanuit de praktijk van kunstenaars. Binnen de study group vinden verschillende bijeenkomsten en reflectiemomenten plaats, waarin toegankelijkheid in fysieke, sociale, digitale en conceptuele zin wordt onderzocht.

Parallel aan dit internationale traject werken we aan een verdiepende verkenning van onze nieuwe ruimte aan het WG-plein. Dit pand biedt ons op vele vlakken nieuwe mogelijkheden, maar confronteert ons ook met fysieke beperkingen: de studio bevindt zich op de tweede verdieping en roept daarmee essentiële vragen op over mobiliteit en gastvrijheid. Hoe kunnen wij deze plek toch zo toegankelijk mogelijk maken — ook als structurele aanpassingen niet eenvoudig zijn? Wat betekent het om werkelijk inclusief te denken, ook buiten de bestaande richtlijnen om?

Een belangrijke inspiratiebron blijft het werk van kunstenaar Constantina Zavitsanos, die ons in een eerdere editie van het programma confronteerde met de urgentie en radicaliteit van toegankelijkheid. Onder hun leiding, en in samenwerking met ontwerpbureau Kommerz, hebben wij in 2023 de eerste stappen gezet richting een toegankelijke Online Studio. In 2024 is dit verder uitgewerkt: de accessibility-toolbar is geoptimaliseerd en de Online Studio wordt steeds explicieter als plek van meervoudige toegang en gedeeld leren ingezet.

Onze inzet op dit vlak is structureel. Als de eerste fase van het EU-traject (2024–2025) succesvol blijkt, is het plan om in de volgende subsidieronde (2026–2029) een vervolgetraject aan te vragen binnen het mid-scale programma van Creative Europe — gericht op de daadwerkelijke implementatie van het beleid dat nu in wording is.

3.2 COMMUNICATIE

In 2024 is onze communicatie nog hechter verweven geraakt met de manier waarop wij produceren, samenwerken en presenteren. Met de komst van een eigen studio aan het WG-plein in Amsterdam is onze praktijk veranderd: van volledig nomadisch naar een hybride vorm, waarin een vaste plek en internationale mobiliteit elkaar aanvullen. Communicatie vormt in deze constellatie geen aparte pijler, maar is een integraal onderdeel van onze artistieke praktijk — een ruimte van overdracht, uitwisseling en meervoudige aanwezigheid.

We hebben dit jaar ingezet op verdere verdieping van onze digitale kanalen, in nauwe samenhang met het programma. De Online Studio blijft hierin een sleutelrol spelen: als vindplaats van werk in wording, als digitale ruimte van ontmoeting, en als verlengstuk van de performances en publicaties die wij presenteren.

Tegelijk is onze aanwezigheid op andere digitale platforms gegroeid. In 2024 trokken onze websites 161.121 bezoekers (waarvan 147.882 uniek). Ons podcastpubliek luisterde 1.276 keer naar afleveringen, verspreid over platforms als Apple Podcasts en SoundCloud. De nieuwsbrief werd verstuurd naar 3.691 abonnees. Via Instagram (6.112 volgers) en Facebook (10.201 volgers) brengen we het publiek op de hoogte van programma-ontwikkelingen, maar delen we ook observaties, fragmenten uit het maakproces en citaten die resoneren met onze praktijk.

Deze benadering weerspiegelt onze overtuiging dat communicatie niet primair gericht hoeft te zijn op bereik of marketing, maar op het creëren van betekenisvolle relaties met verschillende vormen van publiek — vanuit aandacht, complexiteit en nieuwsgierigheid.

3.3 PUBLIEK

Bij *If I Can't Dance* ontstaat de relatie met publiek niet pas bij een presentatie, maar is ze vanaf het begin verweven met het maakproces. Onze publieksp praktijk neemt verschillende vormen aan — digitaal, lokaal, informeel, intiem of internationaal verspreid — en ontwikkelt zich mee met het werk.

Ons publiek is meervoudig, veranderlijk en mede vormgevend aan de projecten die we ontwikkelen. Door onze werkwijze in biënnale-ritme, met langdurige betrokkenheid van kunstenaars, curatoren, onderzoekers en andere makers, ontstaat een publiek dat zich voortdurend vernieuwt. Elk brengt eigen netwerken en gevoeligheden mee — en draagt bij aan een aandachtige, gelaagde publieksrelatie.

In 2024 zagen we een verdere verbreding van wie zich tot ons werk verhoudt. Makers en professionals uit beeldende kunst, podiumkunsten, dans, literatuur, architectuur, muziek en digitale cultuur, maar ook studenten, festivalpublieken en buurtbezoekers wisten ons te vinden — vaak via langdurige trajecten of partnerschappen waarin ruimte is voor meedenken, herzien en opnieuw instappen.

Onze nieuwe studio aan het WG-plein speelt hierin een centrale rol. De ruimte fungeert als gedeelde werkplek en ontmoetingsplek, niet alleen voor het team, maar ook voor betrokken makers, studenten en andere professionals. Presentaties, gesprekken en repetities zorgen voor een informele maar intensieve uitwisseling, waarin besloten en publieke momenten elkaar afwisselen.

Daarnaast blijven we opereren op uiteenlopende locaties, in samenwerking met partners in binnen- en buitenland. We zoeken steeds naar contextspecifieke vormen van publieksbetrokkenheid — afgestemd op de taal, het ritme en de infrastructuur van elke plek. Zowel online als offline ontstaan publieksrelaties vanuit het werk zelf: relationeel, procesmatig en precies.

Zichtbaarheid betekent voor ons niet: luid zijn — maar: afgestemd en duurzaam aanwezig zijn. Performance speelt zich niet alleen af in ruimte, maar ook in tijd, taal, geheugen en infrastructuur.

4.1 RAAD VAN TOEZICHT

In 2024 bestond de Raad van Toezicht uit **Christa-Maria Lerm Hayes**, voorzitter; **Ulrike Erbslöh**, penningmeester; **Wendelien van Oldenborgh**, lid en **Mounira Al Solh**.

Christa-Maria Lerm Hayes is hoogleraar Moderne en Hedendaagse Kunstgeschiedenis aan de Universiteit van Amsterdam, Ulrike Erbslöh is financieel directeur van Fondation Beyeler in Basel, en Mounira Al Solh en Wendelien van Oldenborgh zijn beiden tutoren en beeldend kunstenaars.

4.2 TEAM

In 2024 bestond If I Can't Dance's kernteam uit **Frédérique Bergholtz**, Directeur-Bestuurder; **Hans Schamlé**, Zakelijk Adviseur; **Marcel van den Berg**, IT en Studio; **Anik Fournier**, Curator Archief en Onderzoek; **Sara Giannini**, Programma Curator; **Megan Hoetger**, Programma Curator. Het ondersteunende team bestond uit **Naomi Collier Broms**, Assistent Archief en Bibliotheek en **Sancha Castro**, Assistent Publicaties. Open Rehearsal Curator **Mini Maxwell**; en DAL tutoren **Snejanka Mihaylova** en **Frédérique Bergholtz**. Externe personen van wier diensten wij in 2024 regelmatig gebruik maakten waren **Janine Armin** (redactie); **Edina en Vanessa Bonin** (schoonmaak); **Annick Kleizen** (accessibility-advies en EU-aanvragen); **Kommerz** (digitaal ontwerp); **Maarten Nauw**, **Temra Pavlovic** en **Prins de Vos** (documentatie); en **Maud Vervenne** (grafisch ontwerp). Het contract met Megan Hoetger is in 2024 beëindigd.

4.3 HR

In 2022 is ons de HR-Voucher Culturele en Creatieve Sector toegekend die wij samen met W139 en Cinedans in 2021 hadden aangevraagd. In 2022 en 2023 en 2024 hebben wij met deze steun ons HR-beleid kunnen professionaliseren door met adviseurs **Nicolien Luttels**, **Karin Sommerer** en **Femke Theuws** intervisie sessies te houden, onze organisatiestructuur te analyseren, en beloning en contracten tegen het licht te houden van de Fair Pay Code en aanstaande wetgeving. Zij hebben ons ook geassisteerd bij het schrijven van de aanvragen voor het nieuwe kunstenplan. Daarnaast zetten wij het abonnement voor een vertrouwenspersoon bij LBIV voort. Samen met de Amsterdamse presentatie-instellingen de Appel, CBK Zuid Oost, Kunstverein, Framer Framed en PAKT hebben wij gezamenlijk een externe vertrouwenspersoon omdat het voor kleine instellingen moeilijk is om een dergelijke belangrijke functie individueel te regelen. Deze kopgroep neemt het voortouw als regioplatform en maakt een routekaart die ze met de overige leden van belangenvereniging Moker/POI deelt.

4.4 PRODUCTIE-TEAMS

Ons programma was niet mogelijk geweest zonder de *support structure* gevormd door de mensen die behoren tot If I Can't Dance's constante waarde, hierboven toegelicht. Daarnaast waren per productie en per programma-onderdeel zeer veel deskundige en bevlogen mensen betrokken: mensen die specifiek voor de realisatie van de producties werden geëngageerd of werkzaam zijn bij de instellingen waarmee wij samenwerkten. De kunde, kennis en specifieke benaderingen waarmee zij ons programma hebben verrijkt en

hebben bijgedragen aan de realisatie van de individuele producties, maar ook aan If I Can't Dance als organisatie in zijn geheel, is van grote waarde. Doordat wij nu een eigen presentatieruimte hebben, groeit deze *support group* aanzienlijk. Door onze manier van werken blijft het web van ondersteunende makers groeien, vertakken en diversifiëren en wij zijn ieder van hen dankbaar voor wat zij ons hebben gegeven en geleerd en hopen dat, vice versa, onze producties ook hen nieuwe ervaringen en inzichten hebben opgeleverd. In de acknowledgements-secties op onze website worden deze betrokkenen met naam genoemd.

5.1 FAIR PRACTICE

In 2024 ging veel aandacht uit naar de Fair Practice Code, geschraagd door de bovengenoemde HR-ondersteuning (zie paragraaf 5.3) en toewerkend naar de aanvragen en programma's voor het nieuwe Kunstenplan waarin fair pay geborgd moet zijn. Bij alle functies volgden wij de Richtlijn Functie- en Loongebouw Presentatie- instellingen Beeldende Kunst. Dit gold ook voor de contracten met de zzp'ers.

5.2 DIVERSITEIT EN INCLUSIE

In relatie tot de Code Diversiteit en Inclusie kunnen wij vaststellen dat wij met het programma en onze nieuwe locatie een aanzienlijke diversifiëring binnen ons publiek en ons netwerk van partners hebben bereikt. Binnen de vier p's is die van programma goed op orde en werken wij gestaag door aan het verbeteren van de p's van personeel, partners en publiek.

Ons team bestaat uit mensen met verschillende nationaliteiten (artistiek team: Amerikaans, Canadees, Italiaans en Nederlands), verschillende generaties, en een grote vertegenwoordiging van vrouwen. Het merendeel van onze teamleden behoort tot de eerste generatie die een universitaire studie heeft afgerond. Diversiteit binnen het team hebben wij kunnen vergroten met de aanstelling van de Open Rehearsal Curator. Binnen het geheel van producties-gerelateerde medewerkers is diversiteit groeiende.

Diversiteit en inclusie is stevig geïntegreerd binnen ons programma: organiseerden wij al vroeg in ons bestaan het symposium Global Feminisms (2007), sindsdien zijn steeds makers van kleur, met een migratieachtergrond, uit LGBTI+-gemeenschappen en/of met een beperking onderdeel geweest van ons programma en hebben wij daarin zowel aandacht besteed aan gemarginaliseerde praktijken als aan het discours over dekolonisering en de oorlogen in Oekraïne en Gaza.

Ons publiek is zeer internationaal maar nog niet voldoende divers. Wij moeten ons er sterker van bewust worden dat veel mensen en groepen ver van kunst af staan of een andere conceptie van kunst hebben. Wij blijven in ons programma, in onze educatie- en talentontwikkelingsprojecten, en in onze communicatievormen en – (digitale) platformen zoeken naar aanknopingspunten om meerstemmigheid te bereiken en verbindingen te maken met diverse gemeenschappen. Wij zien dat wij ons programma weer stappen hebben gezet om een diverser publiek te bereiken, waarbij wij erkentelijkheid betuigen aan zowel de inspanningen van onze curatoren, als aan de kunstenaars en onderzoekers, die er met hun producties voor hebben gezorgd dat intrinsiek betekenisvolle content werd gegeneerd die een appèl doet op, en her- en erkenning bereikt bij, gemarginaliseerde gemeenschappen van kleur en/of met een migratieachtergrond, binnen de koloniatiegeschiedenis van Nederland en daarbuiten. Met het programma Open Rehearsal bereiken veel mensen uit de lgbti+gemeenschappen.

Ons streven naar een versteviging van onze lokale verankering, waaraan wij de afgelopen jaren hebben gewerkt met als oogmerk een verbreding binnen ons publieksbereik, hebben wij het afgelopen jaar invulling gegeven middels de (bestending van) de samenwerking met partners met een diverse achterban zoals CBK Zuidoost, Shebang en Framer Framed. Het collectief Black Speaks Back heeft ons bovendien laten kennismaken met organisaties en initiatieven als Africadelic, Caribbean Creativity, en Re/Presenting Europe, en Nuraini

Juliastuti met het transnationale platform Worliding Public Cultures: The Arts and Social Innovation onderdeel van UVA's Amsterdam School of Cultural Analysis (ASCA). Internationaal gezien is via Samia Henni ons programma verrijkt door het belangrijke werk van de partners Observatoire des armements, Centre de documentation et de recherche sur la paix et les conflits en het Établissement de communication et de production audiovisuelle de la Défense (ECPAD); via Nuraini Juliastuti door het werk gedaan door de Arte Moris Free Art School.

5.3 GOVERNANCE

If I Can't Dance is een stichting en hanteert het Raad van Toezicht model. Het bestuurlijke proces is in handen van Directeur-Bestuurder Frédérique Bergholtz. De Directeur-Bestuurder en de externe accountant worden benoemd door de Raad van Toezicht. De Directeur-Bestuurder voert i.s.m. Administratiebureau de Boer de administratie met betrekking tot financiën en personele zaken uit. De leden van de Raad van Toezicht ontvangen geen vergoeding. De Raad van Toezicht stelt de beloning en andere arbeidsvoorwaarden van de Directeur- Bestuurder vast conform de Wet Normering Topinkomens. Conform de Governance Code Cultuur is een rooster van aftreden ingesteld en wordt deskundigheid, diversiteit en onafhankelijkheid binnen de Raad van Toezicht gewaarborgd.

6.1 FINANCIËLE TOELICHTING BIJ DE JAARREKENING 2024

Woord vooraf

Er is in 2024 veel tijd en energie gestoken in het schrijven van aanvragen voor het nieuwe kunstenplan en aanvragen bij het Creative Europe Programma. Daardoor zijn aanvragen bij de private fondsen achter gebleven. Het onder de zaaglijn belanden bij het Amsterdams Fonds voor de Kunst heeft natuurlijk een enorme weerslag gehad op de hele organisatie. Het zoeken naar nieuwe wegen om voort te bestaan, beheersten het hele team. Naast dit proces, kregen we ook te maken met een ernstig arbeidsconflict, wat met behulp van advocaten opgelost moest worden en waardoor ons Eigen Vermogen behoorlijk is aangetast. Gelukkig werden onze aanvragen wel door het Mondriaan Fonds en door het Creative Europe Programma gehonoreerd. Dit geeft ons tijd om naar nieuwe financieringsbronnen en een andere organisatievorm op zoek te gaan. De verhuizing eind 2023 naar de nieuwe locatie op het WG terrein met een goede eigen presentatieruimte biedt wat dat betreft ook perspectief.

6.2 BATEN

Publieksinkomsten

De publieksinkomsten uit activiteiten zijn achtergebleven bij 2023. Dit zit niet zozeer in de vermindering van het aantal activiteiten, maar het blijft moeilijk om entree te vragen, een veel voorkomend probleem bij presentatie-instellingen.

Overige directe opbrengsten

Educatie is stevig verankerd in de activiteiten. De opbrengsten zijn met € 7.000 toegenomen t.o.v. 2023.

De boekverkopen zijn veel lager uitgevallen dan in 2023. Veel publicaties hebben aan het eind van het jaar het licht gezien, waardoor de verkoop daarvan vooral in 2025 plaatsvindt.

Er zijn wel een aantal producties samen met andere partners gerealiseerd. Deze zijn met gesloten beurzen uitgevoerd. Twee grote producties zijn bij Framer Framed gepresenteerd. Het is moeilijk om dit soort samenwerkingen te kapitaliseren.

Bijdrage AFK Kunstenplan en Mondriaan Fonds Kunstpodium Breed

Van het AFK en Mondriaan Fonds ontvangen wij structurele bijdragen. Het AFK kent ook een jaarlijks accres toe, waardoor hun bijdrage ieder jaar verhoogd wordt met een gedeelte van het prijsindexcijfer. Het Mondriaan Fonds doet dit niet.

Overige Incidentele subsidies uit publieke middelen

Er is geen nieuwe innovatiesubsidie bij het AFK aangevraagd. Wel is een aanvraag ingediend voor het nieuwe kunstenplan, die wel positief is beoordeeld, maar onder de zaaglijn terecht is gekomen.

Door de Europese Unie – Creative Europe is onze aanvraag gehonoreerd met een bedrag van € 200.000. Dit project wordt vooral in 2025 en 2026 uitgevoerd. De kosten die in 2024 zijn gemaakt worden in 2024 verantwoord.

Als partner doen we ook mee in twee andere EU aanvragen, waarvan er een inmiddels is gehonoreerd.

Bijdragen van Private middelen

De bijdrage van Ammodo 22-25 is begin 2025 verantwoord. De baten € 125.000 zijn in de jaarrekeningen van 2022 en 2023 opgenomen. We zijn nu met hun in overleg om een volgende aanvraag in te dienen.

Door het schrijven van aanvragen voor het nieuwe kunstenplan en de teleurstelling van het onder de zaaglijn bij het AFK terecht komen, is er weinig tijd geweest om ons te richten op private fondsen. We ontwikkelen nu een nieuw organisatiemodel en activiteitenplan, waarmee we ons krediet bij de private fondsen kunnen inzetten.

6.3 LASTEN

Beheerlasten personeel

Een gedeelte van de salariskosten van de artistieke directie is ondergebracht bij de activiteitenlasten.

De kosten van de zakelijke directie zijn aanzienlijk lager. De advieskosten van Hans Schamlé staan hier nu. Zijn werkzaamheden zijn voor een groot deel overgenomen door Frank Abbing- De Boer en de Boekhouding -, waarvan de kosten ondergebracht zijn bij de kantoorkosten. Frédérique Bergholtz doet nu ook de zakelijke kant, daarbij ter zijde gestaan door de financieel adviseur.

Beheerlasten materieel

De huurkosten zijn nu lager dan in 2023. In dat jaar was een aantal maanden sprake van een dubbele huur.

De kantoorkosten zijn ook hoger met name door de juridische kosten in verband met het arbeidsconflict

In totaal zijn de beheerlasten wel € 10.000 lager dan in 2023.

Activiteitenlasten personeel

De honoraria voor de communicatie medewerkers zijn aanzienlijk lager dan in 2023. In *dat* jaar werd o.a. een nieuwe website ontwikkeld.

De honoraria voor de curatoren zijn een stuk lager, vanwege de beëindiging van het contract met een van de curatoren.

Alle honoraria en salariskosten zijn in overeenstemming met de Richtlijn Functie- en Loongebouw.

Activiteitenlasten materieel

De totale activiteitenlasten materieel zijn ongeveer € 120.000 lager dan in 2023. Dat komt vooral door het niet realiseren van inkomsten uit de private fondsensector en door twee presentaties bij coproductanten, die een gedeelte van de presentatiekosten voor hun rekening hebben genomen. De publicatiekosten zijn voor het grootste gedeelte geboekt bij de producties.

De kosten van het Educatief programma DAI,SNDO zijn hier een stuk lager dan in de begroting. De eigen artistieke staf heeft veel van het educatieve programma verzorgd en de kosten zijn geboekt bij de Activiteitenlasten personeel.

De kosten van het Creative Europe Programma zitten in de zakelijke leiding en Activiteitenlasten personeel. In de baten is daarvoor een bedrag opgenomen van € 9.292.

In 2024 hebben wij met de volgende partners samengewerkt om onze producties en publicaties te realiseren en te tonen:

- Afrofuturist Femmes Film Festival, Washington
- Afropolitan Festival, Brussel
- Afrika Film Festival, Leuven
- All African Independent Film Fest, Kigali
- Amor de Roma, Antwerpen
- After 8 Books, Parijs
- Askeaton Contemporary Arts, Askeaton
- Atheneum Boekhandel, Amsterdam
- Atelier-WG / WG Kunst, Amsterdam
- Black Independent Film Festival, Vancouver
- Black International Film Festival, Berlijn
- Black Star International Film Festival, Accra
- Bulegoa z/b, Bilbao
- CBK Zuidoost, Amsterdam
- Centrale Fies, Dro
- Chisenhale Books, Londen
- C2O Library, Surabaya
- de Appel, Amsterdam
- Dutch Art Institute, Arnhem
- e-flux, New York
- Edition Fink, Zürich
- ETH Zürich, Zürich
- Essaouira / Marrakech, Marokko
- Filmlateau, Gent
- Framer Framed, Amsterdam
- Fringe! Queer Film & Arts Fest, Londen
- Goethe-Institut, Amsterdam
- Good Press, Glasgow
- Hop Scotch, Berlijn
- IAMCR, Christchurch
- Idea Books, Amsterdam
- IHLIA LGBTI Heritage, Amsterdam
- Ja Ja Ja Nee Nee Nee, Amsterdam
- KUNCI Study Forum, Yogyakarta
- Kwanzaa Film Festival, New York
- LI-MA, Amsterdam
- Libreria delle Donne, Milaan
- Luanda Pan African Film Festival, Luanda
- McGill University, Montréal
- Melkweg, Amsterdam
- Mosaic Rooms, Londen
- MT Queer Premia, Gvaibá
- NIDA Art Colony, Nida
- Performing Arts Forum, Saint-Erme
- PRE-RESERVED, Amsterdam
- Pridefull Fest, New York
- Princeton University, Princeton
- Punch, Boekarest
- Radio Alhara, Palestina
- Rietveld Academie, Amsterdam
- Rile, Brussel
- Rotorbooks, Leipzig

- San Serriffe, Amsterdam
- School for New Dance Development, Amsterdam
- SHEBANG, Amsterdam
- Splendor, Amsterdam
- Tenderbooks, Londen
- Universiteit van Amsterdam, Amsterdam
- Vleeshal, Middelburg
- Western Front, Vancouver

Edition IX – *Bodies and Technologies* (2022–24)**Nuraini Juliastuti**

- Spinelli, Aria, "Stories of Wounds and Wonders: how to warm our hearts and keep our heads cool", *Metropolis M*, 2024. <https://metropolism.com/nl/feature/stories-of-wounds-and-wonders-how-to-warm-our-hearts-and-keep-our-heads-cool/>
- ICI Berlin Press, Worlding Public Cultures – The Arts and Social Innovation, chapbook, Berlin: ICI Berlin Press, 2024. <https://press.ici-berlin.org/catalogue/doi/10.37050/wpc-ca-04>

Samia Henni

- "Colonial Toxicity" opgenomen in Best Verzorgde Boeken 2023. <https://debestverzorgdeboeken.nl/en/books/colonial-toxicity/>
- Dinçer, Ethan, "Unearthing the Unthinkable: Samia Henni at The Mosaic Rooms", *Canvas Magazine*, June 2024. <https://canvasonline.com/unearthing-the-unthinkable-samia-henni-at-the-mosaic-rooms/>
- Mousse Magazine, "Samia Henni at GTA Exhibitions, ETH Zurich", 2024. <https://www.moussemagazine.it/magazine/samia-henni-gta-exhibitions-eth-zurich-2024/>
- Bhoot, Mrinmayee, "Historian and curator Samia Henni on staging acts of 'Performing Colonial Toxicity'", *Stir World*, 2024. <https://www.stirworld.com/inspire-conversations-historian-and-curator-samia-henni-on-staging-acts-of-performing-colonial-toxicity>
- Bitkina, Anna, "Performing Colonial Toxicity: A Conversation with Samia Henni", *Metropolis M*, 2024. https://metropolism.com/nl/feature/51319_performing_colonial_toxicity_a_conversation_with_samia_henni/
- Bose, Shumi, "PRACTICE, PRACTICE, PRACTICE: In Conversation with Samia Henni and Yasmin Abdu Bushra", *KoozArch*, 2024. <https://www.koozarch.com/interviews/practice-practice-practice-in-conversation-with-samia-henni-and-yasmin-abdu-bushra>
- Hame, Kame, "The Mosaic Rooms Presents an Expansive Research Project by Samia Henni, Charting Colonialism in Algeria", *Widewalls*, 2024. <https://www.widewalls.ch/magazine/mosaic-rooms-samia-henni>
- Hoetger, Megan, "Video: Megan Hoetger in conversation with Samia Henni", *Framer Framed*, 2023. <https://framerframed.nl/en/dossier/video-megan-hoetger-in-gesprek-met-samia-henni/>
- Jungsik Vormeer, Joost, "Een archief in je hoofd", *Mister Motley*, 2023. <https://www.mistermotley.nl/een-archief-in-je-hoofd/>

- “Uncovering the Dark Legacy of Nuclear Colonialism with Samia Henni”, *Framer Framed Podcast*, 2023. <https://framerframed.nl/en/dossier/podcast-het-ontdekken-van-de-donkere-erfenis-van-nucleair-kolonialisme-met-samia-henni/>
- Vandenbergen, Wolfram en Thys, Frederik, “Voorbij de leegte van de woestijn”, *GLEAN*, 2024. <https://archief.glean.art/expo/voorbij-de-leegte-van-de-woestijn>

Edition VIII – *Ritual and Display* (2019–21)

Sands Murray-Wassink

- Ekker, Jan Pieter, “De inktzwarte schilderijen van Natasja Kensmil naast de hartjes, paarden en eenhoorns van Sands Murray-Wassink”, *Het Parool*, 2023. <https://www.parool.nl/kunst-media/de-inktwarte-schilderijen-van-natasja-kensmil-naast-de-hartjes-paarden-en-eenhoorns-van-sands-murray-wassink>
- Rumping, Radna, “Hoe Sands Murray-Wassink zichzelf de toekomst in schilderde”, *Metropolis M*, 2023. https://metropolism.com/nl/feature/49106_hoe_sands_murray_wassink_zichzelf_de_toekomst_in_schilderde/

Lisa Robertson

- Day Winkel, Romy, “Extra Reading The Epistolary”, *Extra Extra Magazine*, 2024

Installation photos of the exhibition 'Performing Colonial Toxicity' (2023) by Samia Henni at Framer Framed in collaboration with If I Can't Dance, I Don't Want To Be Part Of Your Revolution, Amsterdam. Foto: © Maarten Nauw / Framer Framed.

Each bomb tells its own story. Talking to Samia Henni about her extensive research of seventeen nuclear bombs detonated by the French government in the Algerian Sahara, irrevocably effecting the environment and the lives of the people living and working there. It was subject of a show at Framer Framed and now also of a book that has been presented by Framer Framed and If I Can't Dance this weekend.

Between 1960 and 1966 the French government detonated seventeen nuclear bombs in the Algerian Sahara, irrevocably effecting the environment and the lives of the people living and working there – a secret mission that has swiftly been swept under the carpet. This is the final weekend that researcher and architectural historian Samia Henni presents her extensive research on French nuclear colonialism at Framer Framed in Amsterdam.

Based on extensive and collective research into the traumatic and unresolved nuclear history between France and Algeria, Samia Henni has compiled a public archive containing classified confidential materials on the French government's nuclear program conducted in the Algerian Sahara between 1960 and 1966. During this secret nuclear operation, seventeen bombs were detonated, leaving destructive and irreparable traces on the lives and health conditions of the Sahara's residents, veterans involved in the nuclear program, victims of these operations, and the overall natural environment of the region and beyond.

How to Perform What is Not There?

Upon engaging in discussions with Henni and meticulously studying materials published around the project I have come across different approaches towards 'performing' and 'performativity' within *Performing Colonial Toxicity* that I'd like to address. If I Can Dance is an art organization with an explicit mandate to broaden the conceptual boundaries of performativity and apply the act of performance across diverse contexts. Within *Performing Colonial Toxicity* the prevalence of performativity and theatrical terminology is evident. In the exhibition handout, the term is expanded on, describing the project as a 'public stage' and 'engaging the audience in the act of "performing" and encouraging the entire body of visitors to participate in the act of reading.' This is intended to involve the potential for a 'social performance' and serve as 'a reminder of the political force of performative speech acts'.

Installation photos of the exhibition 'Performing Colonial Toxicity' (2023) by Samia Henni at Framer Framed in collaboration with If I Can't Dance, I Don't Want To Be Part Of Your Revolution, Amsterdam. Foto: © Maarten Nauw / Framer Framed.

Installation photos of the exhibition 'Performing Colonial Toxicity' (2023) by Samia Henni at Framer Framed in collaboration with If I Can't Dance, I Don't Want To Be Part Of Your Revolution, Amsterdam. Foto: © Maarten Nauw / Framer Framed.

Architecture

08
mins read

STIR > INSPIRE > CONVERSATIONS

Historian and curator Samia Henni on staging acts of 'Performing Colonial Toxicity'

An ongoing exhibition by Henni at Framer Framed, a gallery in Amsterdam, uses a multiplicity of evidence to expose the aftermath of nuclear testing in the Algerian Sahara.

Listen to this article...

Powered by Trinity Audio

00:00

07:46

"I think it's very important to be able to include all these voices, of the inhabitants of the Sahara," concludes Samia Henni, a researcher and architectural historian from Algiers in a conversation with STIR on her latest project. *Performing Colonial Toxicity*, Henni's exhibition at Framer Framed, an [art gallery](#) in [Amsterdam](#) examines the aftereffects of [France's](#) nuclear program—carried out in the Algerian Sahara from 1960 to 1966—on human and non-human life in the desert. As Henni hopes to show with her ongoing research, acts carried out by the French colonial regime in the Algerian region did not dissipate with the independence of the colonised lands, but continued to affect not just the people in the region but also other forms of life and inanimate objects.

The [exhibition](#) is supported by the publication of the [book](#) *Colonial Toxicity: Rehearsing French Nuclear Architecture and Landscape in the Sahara*, written by Henni and co-published by the art organisation [If I Can't Dance I Don't Want To Be Part Of Your Revolution](#), Framer Framed and edition fink, Zürich; and an online database, the *Testimony Translation Project* which digitises and translates over 700 pages of written and oral testimonies by French and Algerian victims of the nuclear detonation programme. The exhibition in itself brings together not just written evidence, but also spoken and felt testimonies in its plea for redress and reparation. The idea is not only to make visible the violence and toxicity of the colonisers, but to demand action, and to remember what happened.

As she mentions in the interview, the exhibition is a way of bringing certain knowledge to the surface and showing that doing this is possible. Juxtaposing voices, images, text, film, maps, and infrastructure to call out, as a refusal to forget, statements by eight scholars, scientists, [artists](#) and activists including Larbi Benchiha, Patrice Bouveret, Roland Desbordes, Bruno Hadjih, Penelope Harvey, Gabrielle Hecht, Jill Jarvis and Roxanne Panchasi add to the discourse. Films by Larbi Benchiha and Elizabeth Leuvrey act as effective documents for the visitors, as an added layer to the written testimonies. Thus, the showcase, bringing together a multiplicity of stories and materials becomes a manifesto of architectural scale, asking its visitors to look again and consider the often invisible aspects of the toxicity of colonial acts.

Radioactive remnants

Performing Colonial Toxicity

Voorbij de leegte van de woestijn
 Wolfram Vandenbergen en Frederik Thys

PRAKTISCHE INFO

Samia Henni, *Performing Colonial Toxicity*, tot 14 januari 2024, Framed Framed, Amsterdam, in samenwerking met *If I Can't Dance I Don't Want To Be Part Of Your Revolution*, framedframed.nl

'When the bomb blew up, we were here, we had not left, we saw the smoke pass above us, it was going this way, so we were here and after they spent two days here, it's only after that that they left, they left and came back and helicoptered back their how to say, their engines blowing smoke or whatever they were doing, it was like, like I don't know, like some kind of product, or something else, there we go, and when they were done they left again.'

(Inwoner uit Mertoutek, Algerije, die fotograaf Bruno Hadjih rondleidt op een kerkhof en er vertelt over de graven)

Zaterdag 13 februari, 1960. In het kader van een geheim militair kernonderzoek, brengt het Franse leger een eerste atoombom tot ontploffing in het district Reggane in de Algerijnse Sahara, zo'n duizend kilometer ten zuiden van de hoofdstad Algiers. Vijf jaar eerder nog br...

Installatiezicht *Performing Colonial Toxicity* door Samia Henni, 2023-2024, Framed Framed in samenwerking met *If I Can't Dance, I Don't Want To Be Part Of Your Revolution*, Amsterdam, foto © Maarten Nauw / Framed Framed

VOORBIJ DE LEEGTE VAN DE WOESTIJN

Samia Henni, *Performing Colonial Toxicity*, tot 14 januari 2024, Framed Framed, Amsterdam, in samenwerking met *If I Can't Dance I Don't Want To Be Part Of Your Revolution*, framedframed.nl

Wolfram Vandenbergen en Frederik Thys

PERFORMING COLONIAL TOXICITY

When the bomb blew up, we were here, we had not left, we saw the smoke pass above us, it was going this way, so we were here and after they spent two days here, it's only after that that they left, they left and came back and helicoptered back their how to say, their engines blowing smoke or whatever they were doing, it was like, like I don't know, like some kind of product, or something else, there we go, and when they were done they left again.

Zaterdag 13 februari, 1960. In het kader van een geheim militair kernonderzoek, brengt het Franse leger een eerste atoombom tot ontploffing in het district Reggane in de Algerijnse Sahara, zo'n duizend kilometer ten zuiden van de hoofdstad Algiers. Vijf jaar eerder nog br...

In haar werk *Performing Colonial Toxicity* uit 2023-2024, doet Samia Henni een onderzoek naar de rol van de Franse koloniale aanwezigheid in Algerije, met name de atoomproef van 1960. Het werk bestaat uit een installatie met een video, een audio-installatie en een tekstuele installatie. Het werk is een kritische reflectie op de Franse koloniale aanwezigheid in Algerije en de impact van de atoomproef van 1960.

Launch event of 'Stories of Wounds and Wonders' by Nuraini Juliastuti. Commissioned by If I Can't Dance, I Don't Want To Be Part Of Your Revolution, Amsterdam, and presented with Framer Framed, Amsterdam, 17 February 2024. Photo: Lina van den Isert

Stories of Wounds and Wonders: how to warm our hearts and keep our heads cool

Stories of Wounds and Wonder is a colorful Xeroxed publication comprising texts and a series of children's stories by art researcher and pedagogue Nuraini Juliastuti. Recently the book, which was commissioned by If I Can't Dance, was launched at Framer Framed during a day of workshops, music arrangements, a radio show and collective conversations

My typical Dutch wintery Saturday was warmed by the imagination sparked by an empowering experience. The second floor of the exhibition space of Framer Framed was taken over by a tight-knit community of artists, researchers, art students, and children who joined to launch artist and researcher Nuraini Juliastuti's new publication *The Stories of Wounds and Wonders* (2024).

The publication marks the end of a two-year artistic research project commissioned by *If I Can't Dance, I Don't Want to be part of Your Revolution* as part of Edition IX of the biennial programme, titled *Bodies and Technologies* (2022–23). Stemming from the research Juliastuti conducted on radical pedagogy and community building for her postdoctoral fellowship at the Amsterdam School for Cultural Analysis, the resulting book is a colorful Xeroxed publication comprising texts and notes on radical pedagogy and a series of children's stories about several animal characters and their adventures. The underlining narrative of the stories is a woman-led world of struggles for freedom, collective kinship, and practices of care.

on Palestinian collective radio, Radio Alha'a, and the launch was also accompanied by a small exhibition titled the *Display Companion*, exposing Juliastuti's research in a mesmerizing Wunderkammer-styled installation of video, textiles, photos, and publications.

STORIES
of WOUNDS
and WONDER
NURAINI
JULIASTUTI

Launch event of 'Stories of Wounds and Wonder' by Nuraini Juliastuti. Commissioned by If I Can't Dance, I Don't Want To Be Part Of Your Revolution, Amsterdam, and presented with Framer Framed, Amsterdam, 17 February 2024. Photo: Lina van den Isert

Together with Khalili and Juliastuti, I have been part of a five-year research project at the University of Amsterdam on art and institutionalism, titled IMAGINART*, analyzing different forms of art infrastructures and their embeddedness with post-socialist, neoliberal, and postcolonial states, such as those of Indonesia and Palestine. We have framed colonization from different points of view, and together we have discussed how theory can foster a further reflection on knowledge production. Our understanding

Sands Murray-Wassink, *Socio-Economic Sands (Love Company)*,
tentoonstellingsoverzicht, fotografie: Pierre Antoine

Hoe Sands Murray-Wassink zichzelf de toekomst in schilderde

Radna Rumping

24.03.2023

feature

Zwierig en schijnbaar ongecompliceerd vallen de glanzende, beschilderde stoffen van Sands Murray-Wassink over elkaar heen. Een constellatie van paardentekeningen golft door de ruimte. De schilder, lichaamskunstenaar, schrijver en parfumverzamelaar laat in het Franse Le Confort Moderne in Poitiers meer dan twintig jaar aan werk zien. Radna Rumping ging naar de opening en spreekt Sands over dit feestelijke en ook wel historische moment: 'Ik voel me vredig, er is een gevoel van "eindelijk".'

'It's me', zegt een paarse verftekening van Sands Murray-Wassink. Het is een van de meer dan duizend tekeningen waarin hij een vlug geschilderd paard combineert met een pakkende tekst. Ik ben het. Om dat 'ik', en alles waar deze kunstenaar voor staat en mee in relatie is, nu zo groots te kunnen zien in Le Confort Moderne, brengt energie en ontroering teweeg. Het is een verademing.

De honderden tekeningen, schilderijen en andere werken die Sands sinds eind jaren 90 heeft gemaakt worden nu voor het eerst samen gepresenteerd. In een gesprek met Amal Alhaag dat is gedrukt in een kleurrijk zine als onderdeel van de tentoonstelling legt Sands uit 'midlife' een passendere aanduiding van deze presentatie te vinden dan 'mid-career': *'It is a midlife retrospective because I haven't really had a career in public'*. Het werk van Sands is in de afgelopen decennia niet ongezien gebleven, maar het bleef voornamelijk bij kleine presentaties voor een intiem publiek. Gestag vormde

Zelf ontmoette ik Sands in 2015. Door mijn betrokkenheid bij Gift Science Archive [2], een experimenteel archief van zijn studiopraktijk geïnitieerd door If I Can't Dance, heb ik zowel Sands als zijn oeuvre de afgelopen jaren van dichtbij leren kennen. Net zoals Sands geen onderscheid wil maken tussen leven en kunst, wil ik in onze relatie geen onderscheid maken tussen samenwerking en vriendschap.

Het werk van Sands is in de afgelopen decennia niet ongezien gebleven, maar het bleef voornamelijk bij kleine presentaties voor een intiem publiek

Schilder, *body artist*, schrijver en parfumverzamelaar Sands Murray-Wassink (b. 1974) groeide op in Topeka, Kansas en verhuisde in 1994 naar Nederland voor een uitwisselingsprogramma aan de Gerrit Rietveld Academie. Eerder studeerde hij aan Pratt Institute in New York, waar Carolee Schneemann zijn docent was; een kunstenaar met wie hij tot het einde van haar leven in contact zou blijven. Na een residentie aan De Ateliers bleef hij in Amsterdam wonen, samen met zijn partner Robin Wassink-Murray en hun katten Betsie (toen) en Duman (nu). Sands werkt vanuit een kleine studio aan huis, waar zich in de loop der jaren een uitbundig en overvloedig oeuvre heeft ontwikkeld die vele materialen, objecten en informatie omvat: een parfumverzameling genaamd *Monument to Depression*, correspondentie met andere kunstenaars en geestverwanten, beschilderd textiel, gefotografeerde zelfportretten, overblijfselen van performances, losse notities, lastig te categoriseren parafernalia en heel veel tekeningen en schilderijen, opgestapeld, opgerold of verzameld in plastic tassen. Veel

PRODUCTIONS / COMMISSIONS

Black Speaks Back	28
-------------------	----

PRODUCTIONS / PERFORMANCE IN RESIDENCE

Susanne Altmann	32
Samia Henni	36
Nuraini Juliastuti	39
Chandra Frank	43

TALENTONTWIKKELING

Open Rehearsal — Cycle 3	47
Giulia Damiani	58
Nicole van Harskamp	59

EDUCATIE, WORKSHOPS EN ARCHIEF

Workshop Dutch Art Institute (DAI)	61
Stephan Blumenschein	63
Book Bloc Sweatshop	64
WG OPEN STUDIOS 2024	65

PUBLICATIES

'When Technology Was Female: Histories of Construction and Deconstruction, 1917-1989'	67
'Colonial Toxicity: Rehearsing French Radioactive Architecture and Landscape in the Sahara'	69
'Stories of Wounds and Wonder'	71

BLACK SPEAKS BACK

EDITION IX –
BODIES AND
TECHNOLOGIES
(2022-24)

PRODUCTIONS /
COMMISSION

Zwarte Ibis: The Spirit of Black Intimacies is a community-based film project conceived and realised by the grassroots media collective Black Speaks Back (BSB). With the project, BSB explores different kinds of non-sexual intimacies — with self or across generations, for instance — within African and African diasporic communities around the Netherlands, taking the Amsterdam Bijlmer area as a symbolic centre of Black life. Centring dialogue with one another, the collective has developed a creative methodology called the Kitchen Table Talk. Its intersectional and decolonial approach broadens notions of what intimacy is and makes significant claims for the importance of intimacy within research and production practices, moving away from the dehumanising and oppressive structures of the status quo. Legacies of colonialism impact both the public and private life of Black people, and most often it is the public life that becomes hyper-visibility. Movements like BLM alongside local activist initiatives (e.g. Nederland Wordt Beter or The Black Archives) have brought much-needed attention to topics of police brutality, as well as racism in education, the labour market, housing and health care. This work is crucial. With *Zwarte Ibis*, though, BSB offers something back to their local communities that reflects not (or not only) a hyper-visibility public life but, also, the vulnerability, resilience, humour, joy, grief and anger flowing through private conversations, speaking to struggles in the public domain but also going beyond them. These are precisely the perspectives that BSB feels are being missed in many frameworks for diversity and inclusion.

The release of *ZWARTE IBIS* film is marked by a programme of screenings, as well as a multimedia installation and artist talk that connects the movie theatre and the gallery. With this constellation of activities, the collective aims to involve as many community members as possible in their ongoing conversation. For more on BSB's Kitchen Table Talk methodology, visit the *If I Can't Dance* online studio.

ZWARTE IBIS was commissioned by *If I Can't Dance* as part of Edition IX – *Bodies and Technologies* (2022-24). The commission was led by programme curator Megan Hoetger who also served as the film's production supervisor.

IMAGES:

Black Speaks Back, *Zwarte Ibis: The Spirit of Black Intimacies* (2024), film premiere, Melkweg, Amsterdam. Photos: Les Adu.

SUSANNE ALTMANN

EDITION IX –
BODIES AND
TECHNOLOGIES
(2022-24)

PRODUCTIONS /
PERFORMANCE
IN RESIDENCE

In the post-revolutionary climate of the soon-to-be Soviet Union (c.1917), communism flashed up as a new societal model that led to not yet seen approaches in artistic production. The classical model of autonomous work shifted to a collective and all-encompassing venture, one that spanned installation, participatory performance, intermediality and the applied arts (from textile-making to product design). At this historical turn, technology and industrialisation had not yet been ideologically subsumed within rigidified party lines and were enthusiastically welcomed, not least of all by women artists who took on an active role in the building of that new society. Even as a rather positive climate towards gender equality remained throughout the socialist East, ideological indoctrinations and the hardships of World War II, followed by the Cold War, led to the abandonment — or, at least, stifling — of many utopian ideas in the countries under Soviet influence. Starting from the brief period of the Soviet avant-garde after the First World War, Susanne Altmann's research project *When Technology Was Female* traces the work of women artists up through the 1980s when new generations across East Germany and the Eastern Bloc began to reassess the role of women and the aesthetic "performance" of femininity, shifting attention to their own artistic self-determination. Their works and ways of working were informed by the principles of media experimentation from the Soviet avant-garde, but now critically devoid of promises of the communist machine age.

Drawing out the lines of continuity and rupture that connect these different periods and places, *When Technology Was Female* is a sweeping survey of women's artistic production, including analysis of works by Alexandra Exter, Liubov Popova, Varvara Stepanova, Sibylle Bergemann, Kira Muratova, Věra Chytilová, Tina Bara, Evelyn Richter, the Erfurt Women Artists' Group and more. The publication is also an experiment in parallel storytelling, placing the researcher's art historical analysis alongside a running synopsis of the changing political contexts, as well as her own personal memories as a woman who grew up in East Germany.

When Technology Was Female was commissioned by If I Can't Dance as part of Edition IX – *Bodies and Technologies* (2022-24). The commission was led by programme curator Megan Hoetger who also served as managing editor for the publication.

IMAGES:

Susanne Altmann, *When Technology Was Female* (2024), book launch, Goethe-Institut, Amsterdam. Photos: Temra Pavlovic.

SAMIA HENNI

EDITION IX –
BODIES AND
TECHNOLOGIES
(2022-24)

PRODUCTIONS /
PERFORMANCE
IN RESIDENCE

Between 1960 and 1966, the French colonial regime detonated four atmospheric atomic bombs, thirteen underground nuclear bombs and conducted other nuclear experimentations in the Algerian Sahara, whose natural resources were being extracted. The resulting toxification of the Sahara spread radioactive fallout across Algeria, North, Central and West Africa, and the Mediterranean (including southern Europe), causing irreversible and still ongoing contaminations of living bodies, cells and particles, as well as in the natural and built environments. Because the archives of the French nuclear programme remain closed nearly fifty years later, historical details and continuing impacts remain largely unknown.

For the Edition IX finale, architectural historian and anticolonial thinker Samia Henni presents the exhibition *Performing Colonial Toxicity* together with the publication *Colonial Toxicity: Rehearsing French Nuclear Architecture and Landscape in the Sahara*. Experimenting with different forms of spatialising and circulating suppressed information, together they form a call to action to open the archives: a crucial first step for exposing the pasts, presents and futures of colonial toxicity. On the one hand, *Performing Colonial Toxicity* presents available, offered, contraband and leaked materials from the archives in an immersive multimedia installation. Organised into a series of stations meant to be traversed and engaged by bodies, the installation traces and names the spatial, atmospheric, and geological impacts of France's atomic bombs in the Sahara, as well as its colonial classification vocabularies, and the (after) lives of its radioactive debris and nuclear wastes. On the other hand, *Colonial Toxicity: Rehearsing French Nuclear Architecture and Landscape in the Sahara* offers the archive materials as a visual repository conceived in the spirit of Aby Warburg's *Bilderatlas*. Bringing together over six hundred pages of materials, the repository rehearses the archival absences and presences that mark the history of France's nuclear bomb programme. As a prologue to the exhibition and publication Henni has also developed the *Testimony Translation Project*, an open access database in the If I Can't Dance Studio, which begins the long process of digitalising and translating over seven hundred pages of written and oral testimonies from French and Algerian victims of the nuclear blasts.

The project *Performing Colonial Toxicity* was commissioned by If I Can't Dance and curated by Megan Hoetger, part of our Edition IX (2022-24) – *Bodies and Technologies*. *Performing Colonial Toxicity* is a co-production with Framer Framed and has been developed in collaboration with the Observatoire des armements. The exhibition was supported by Swiss Arts Council Pro Helvetia.

IMAGES:

Samia Henni, *Colonial Toxicity: Rehearsing French Radioactive Architecture and Landscape in the Sahara* (2024), book launch, Framer Framed, Amsterdam. Photos: Maarten Nauw.

NURAINI JULIASTUTI

EDITION IX –
BODIES AND
TECHNOLOGIES
(2022-24)

PRODUCTIONS /
PERFORMANCE
IN RESIDENCE

An experimental children's book, *Stories of Wounds and Wonder* is the result of a two-year inquiry around storytelling as a form of archival technology within the world-making practices of what Nuraini Juliastuti calls the 'commons museum', a speculative concept to imagine counter-authoritarian, decolonial institutions based on radical pedagogy, vernacular archiving and community-based techniques of life.

Opening up the 'commons museum' to non-human perspectives, *Stories of Wounds and Wonder* follows the paths of different animals living across the Indonesian archipelago. Set against the backdrop of postcolonial erasure, developmentalism, and capitalist expansion, its six episodes dwell on the animals' struggles and their poetic practices of survival. Guided by the adventurous She/Rat Puteri, children and adults alike will learn about cross-species solidarity, rebellious movements, disappearing Indigenous cosmologies, and about the women who wove around the mountains in eco-political resistance. Imagined as a script for intergenerational transmission, the book thoughtfully mixes songs, dialogues, and epic poetry with hand-made drawings, contextualising essays and accompanying notations.

To celebrate the release of the book, in January and February 2024 the script is activated through a series of gatherings and presentations at Framer Framed, Amsterdam, including a children's workshop on cross-species friendships, a display of artefacts and props, and a day of readings and conversations around the book's main topics and methodologies. Check our website for more information and updates on the launch events.

Stories of Wounds and Wonder was commissioned by If I Can't Dance as part of Edition IX – *Bodies and Technologies* (2022-2024). The commission was led by programme curator Sara Giannini who also served as managing editor for the publication.

IMAGES:

Nuraini Juliastuti, *Stories of Wounds and Wonder* (2024), book launch, Framer Framed, Amsterdam. Photos: Lina van den Idsert.

CHANDRA FRANK

EDITION X –
BODY AS MEMORY
(2024-28)

PRODUCTIONS /
PERFORMANCE
IN RESIDENCE

A three-day symposium on the intersections between water, ecology, and Dutch colonialism curated by Chandra Frank. Connecting different sites and modes of convening, it includes talks, film screenings, and a study group featuring the work of Paula Albuquerque, Sharelly Emanuelson, Desiree Mwalimu Banks, Toni Giselle Stuart, Lisandro Suriel, and Geo Wyex. Through these different facets, the programme invites to think with water alongside ideas of belonging, race, gender, and sexuality, as well as artistic production.

IMAGES:

Chandra Frank, *Tidal Gatherings*, symposium, 4-6 October 2024, If I Can't Dance & CBK Zuidoost, location SHEBANG, Amsterdam. Photos: Prins de Vos.

TALENTONTWIKKELING

OPEN REHEARSAL — CYCLE 3

Open Rehearsal is an initiative of If I Can't Dance to support the development of performance practices across the diverse communities of artists based in Amsterdam and the Netherlands, aiming to create much-needed space for intimate dialogue on ideas and works-in-process. The programme welcomes artists from various practices such as, and not limited to, architecture, dance, music, theatre, and visual arts.

IMAGES:

Yin Yin Wong, *Remembering Pinetree*, performance, 29 June 2024, If I Can't Dance, Amsterdam. Photo's: Prins de Vos.

Yin Yin Wong, *ificantdance.studio* (website), screenshots (2024).

With their efficiency of means, humour, and powerful delivery, Yin Yin created a performance that moved all those present, unravelling the beautiful, complex and heavy realities of the rise and fall of an immigrant family running a Chinese-Malaysian restaurant from 1994 to 2014 in Nijmegen.

IMAGES:

Artun Alaska Arasli with Mahinur Songül Çenetoğlu, *Conveyor*, performance, 6 July 2024, If I Can't Dance, Amsterdam. Photo's: Prins de Vos.

Artun Alaska Arasli, *ificantdance.studio* (website), screenshots (2024).

Approaching family dynamics through the conventions of theatre, Artun staged a conceptual and yet highly affectual performance that intrigued, charmed, and challenged all those present. Framed as a rehearsal of a rehearsal of Mahinur's come back to theatre after a long hiatus, Mahinur played the role of mother and aspiring actress, while Artun mixed the roles of son, director, stagehand, and 'souffleur'. With a dressing room on stage, the performance stepped in and out of fiction, showing how love and care are inextricably connected to systems of representation and power.

IMAGES:

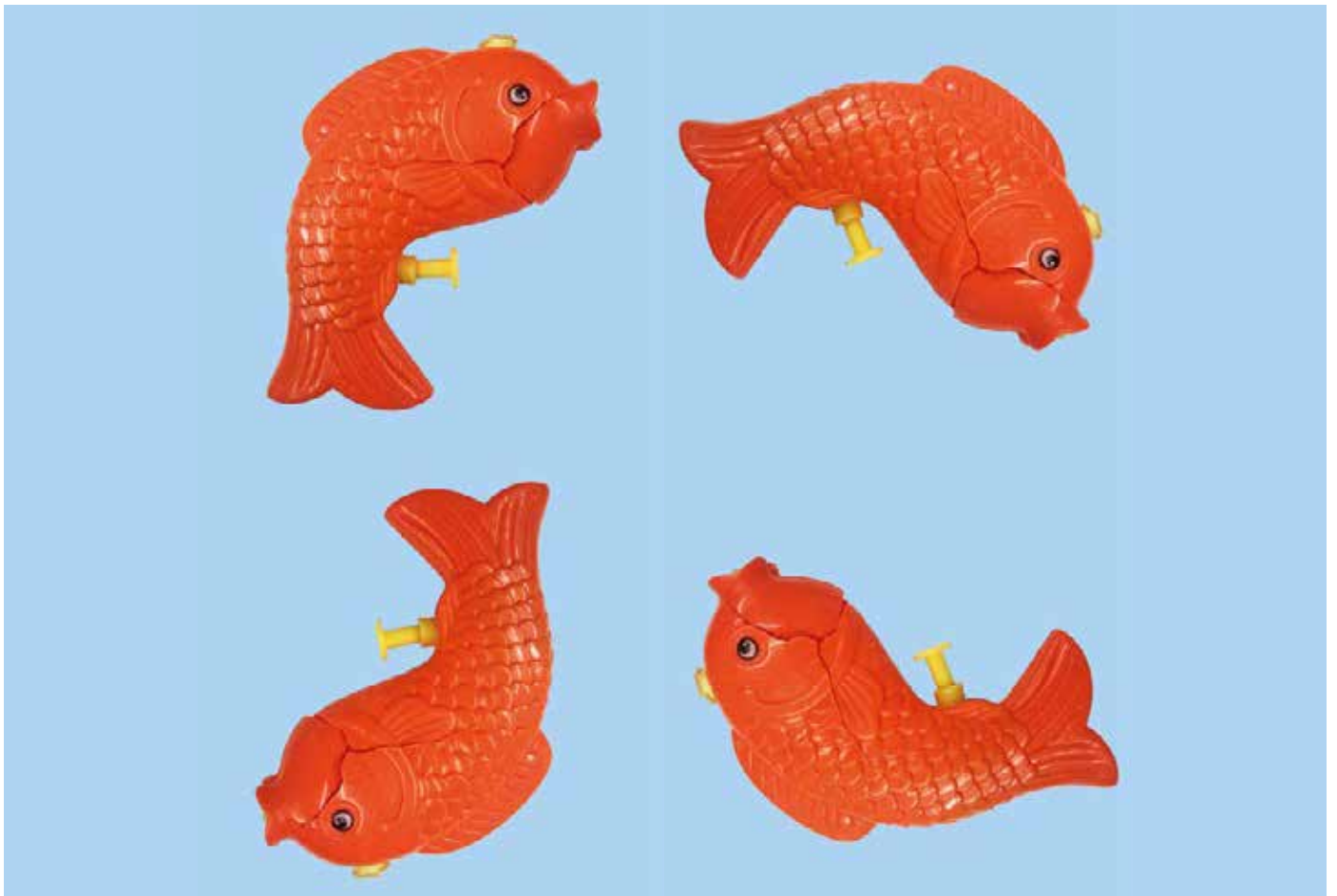
Rebecca Lillich//Krüger, *spit + scotch tape*, performance, 13 July 2024, If I Can't Dance, Amsterdam. Photo's: Prins de Vos.

Rebecca Lillich//Krüger, *ificantdance.studio* (website), screenshots (2024).

In her performance Rebecca unpacked her biography and engaged in a frantic conversation with her past self, as well as with the many inner voices and identities that the self keeps together. With its extremely well-crafted architecture of body movements, sound (and time) loops, spoken word, and a good dose of irony, Rebecca impressed everyone present, leading to a last, lively, generous, and deep feedback session with the audience.

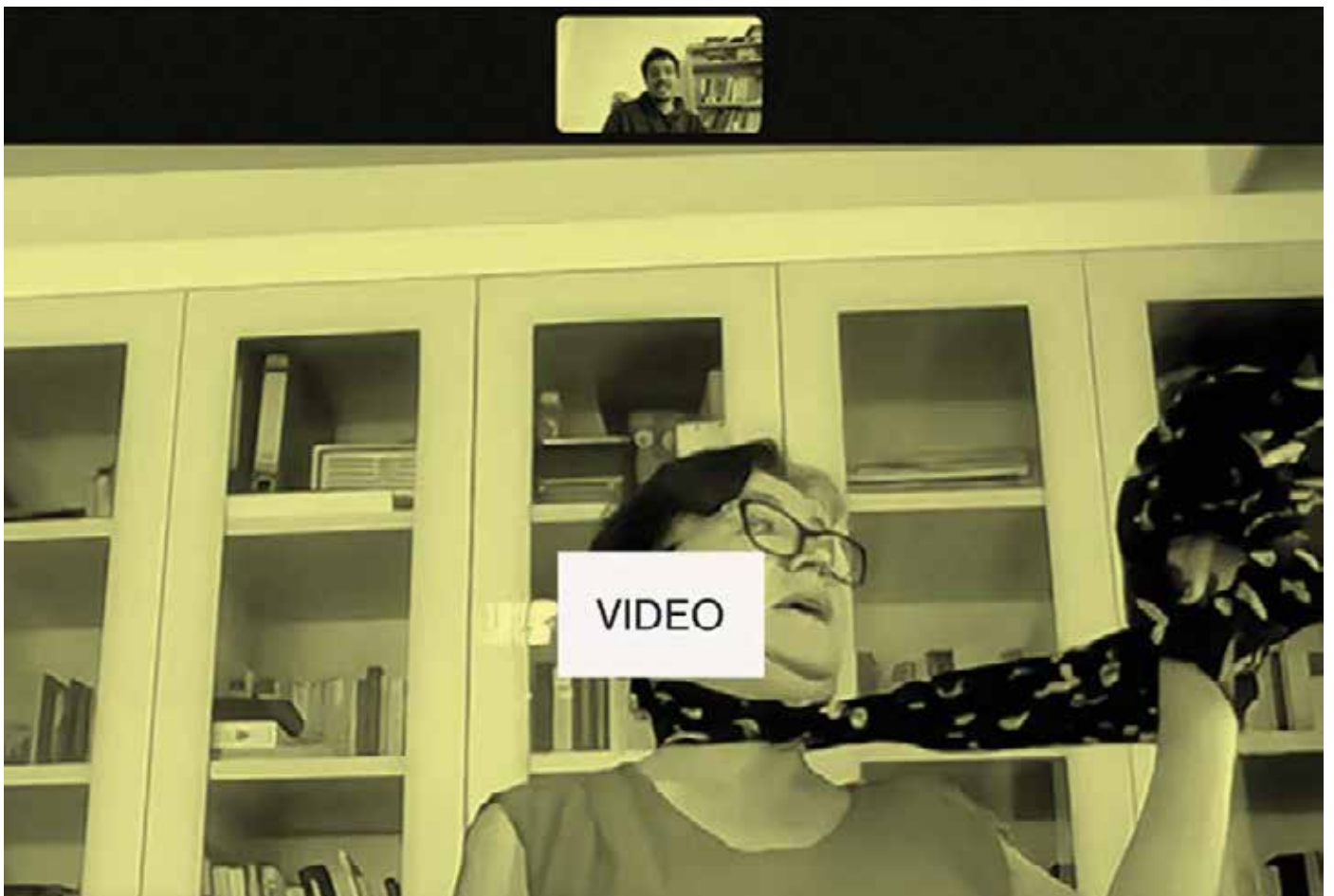

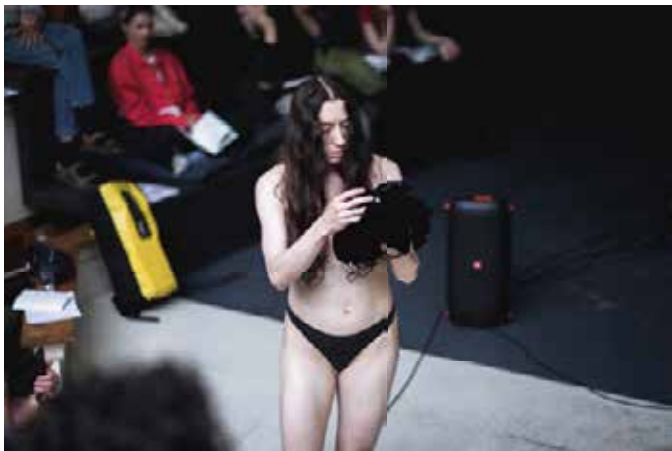

ACTIVITEITEN IN ONZE STUDIO

IMAGE:

Stephan Blumenschein, *We Are Listening To A Record*, collective listening session March 2024. Photo: Anik Fournier.

IMAGES:

Inter-generational Book Bloc Workshop, June 2024.
Photos: Selçuk Balamir, Sara Giannini.

IMAGE:

Giulia Damiani, rehearsing and developing new work *Heartbrake*, July 2024. Photo: Sara Giannini.

IMAGE:

Nicoline van Harskamp, rehearsing for try-out performance of *Seven Scenes for the Black Box*, September 2024.
Photo: Nicoline van Harskamp.

IMAGE:

Atelier-WG Open Studios, presentation of archival material from **Constantina Zavitsanos'** *Entropy*, September 2024. Photo: Anik Fournier.

EDUCATIE

WORKSHOPS DUTCH ART INSTITUTE (DAI)

IMAGES:

If I Can't Dance DAI COOP 2023-24, *The Word and the Wound*, working at If I Can't Dance, May 2024. Photo: Sara Giannini.

Workshop given by **Brandon La Belle** and **Anna Orlikowska** as part of Listening Biennale, March 2024. Photo: Anna Orlikowska.

Students: **Anna Buyvid, Nada Gambier, Patrick Freriksen, Agnese Krivade, Bel McLaughlin, Javier Rodriguez Perez, Alva Roselius, Hannah van der Schaaf, Agnese Spolverini, Mia Tamme.** Tutors: **Frédérique Bergholtz, Snejanka Mihaylova.**

IMAGES:

Performance by *The Word and The Wound*, part of DAI COOP Summit, Dar Souiri (Association Essaouira-Mogador), Essaouira, Morocco, 5-7 September 2024. Photo: Nikos Doulos.

Students: **Anna Buyvid, Nada Gambier, Patrick Freriksen, Agnese Krivade, Bel McLaughlin, Javier Rodriguez Perez, Alva Roselius, Hannah van der Schaaf, Agnese Spolverini, Mia Tamme.** Tutors: **Frédérique Bergholtz, Snejanka Mihaylova, Lisa Montan.**

The Word and The Wound: And Now You Are Ready To Sing during a collective study session at Pafos Archeological Park, Kato Pafos, Cyprus, during DAI Week 3 in Nicosia, 27 March 2025. Photo: Frédéric Bergholtz

Students: **Anna Buyvid, Agnese Krivade, Alva Roselius, Agnese Spolverini, Bel McLaughlin, Hannah van der Schaaf, Javier Rodriguez Perez, Mia Tamme, Nada Gambier, Patrick Freriksen.** Tutors: **Snejanka Mihaylova, Frédéric Bergholtz** (with guest **Angelo Custodio**).

PUBLICATIES

IMAGES:

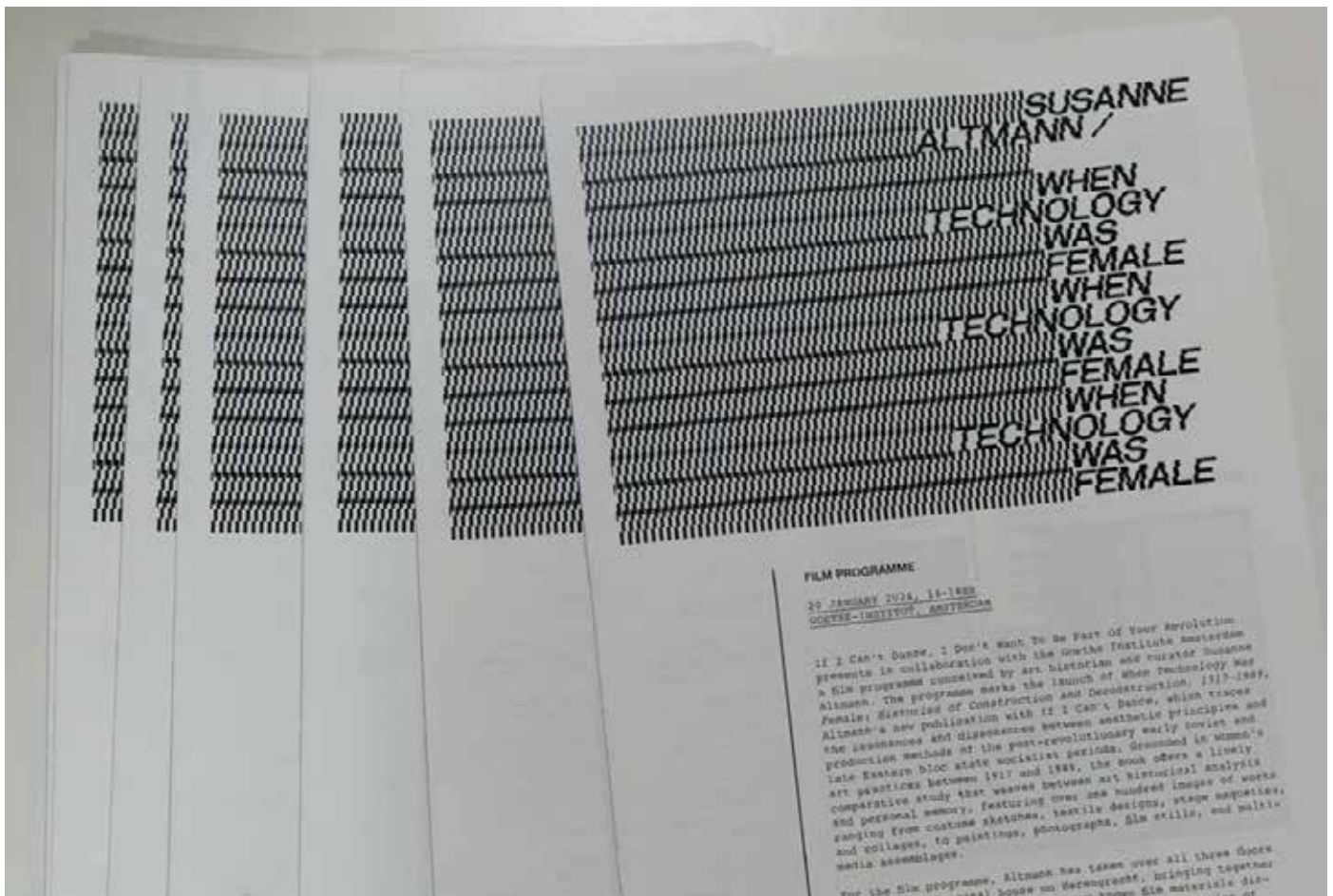
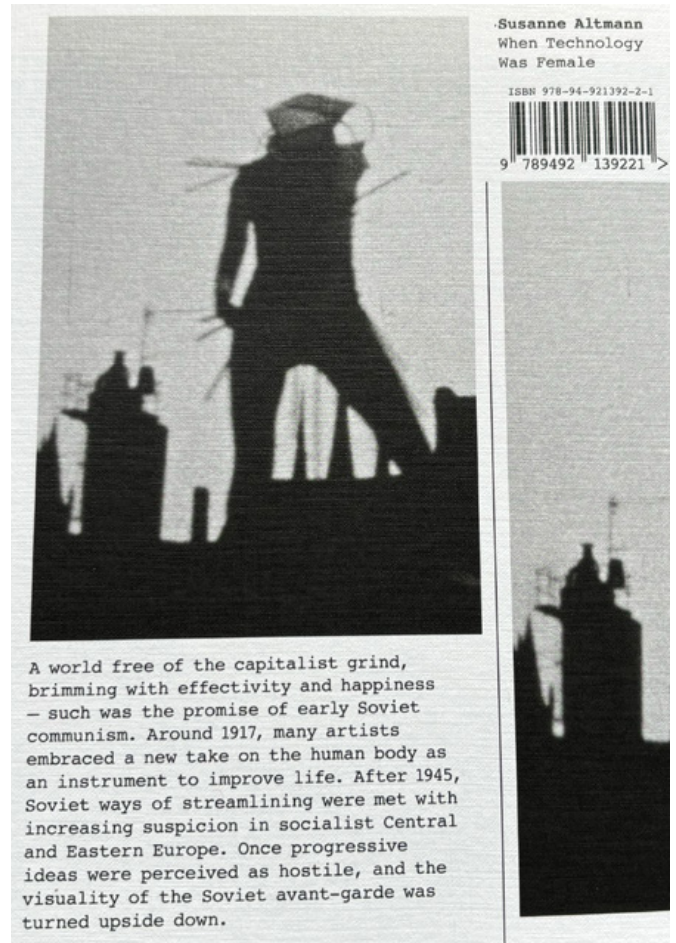
Susanne Altmann, *When Technology Was Female: Histories of Construction and Deconstruction, 1917-1989* (2024). Design: Experimental Jetset. ISBN: 978-94-92139-22-1. 320 p, bw, pb, 14,5×20 cm, English. Photos: Temra Pavlovic, Sara Giannini & Anik Fournier.

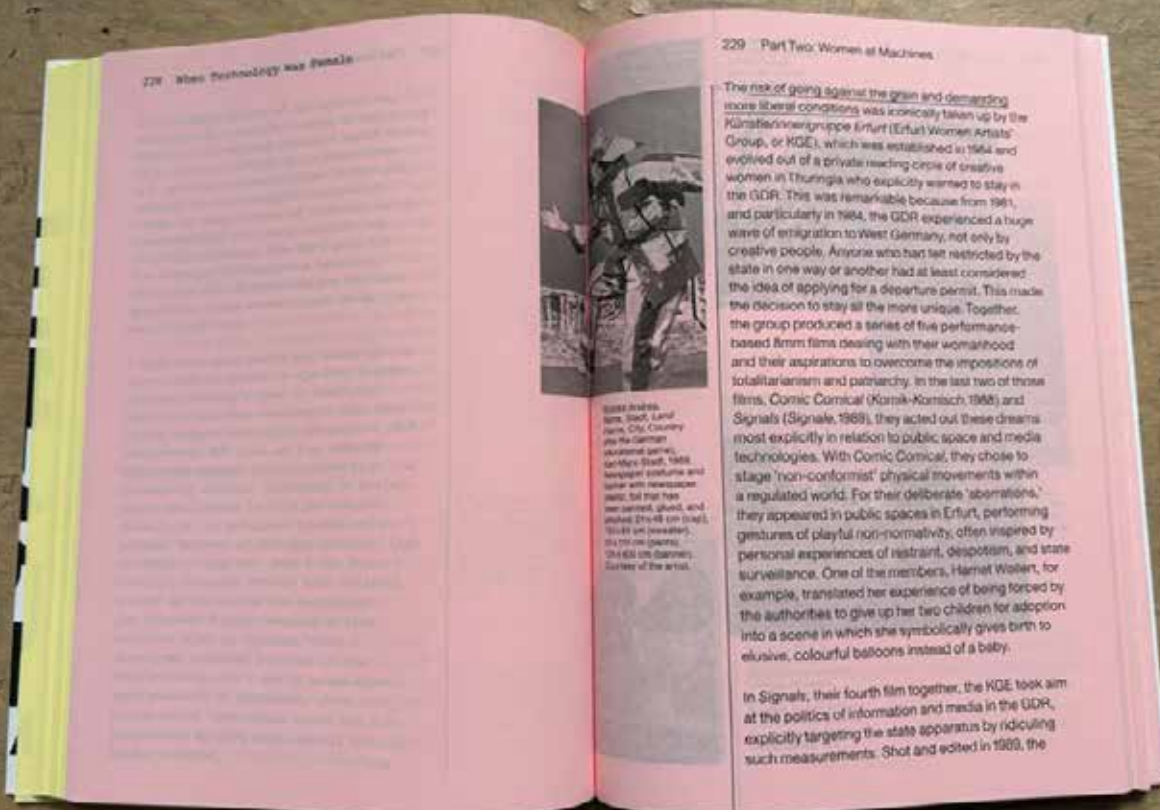
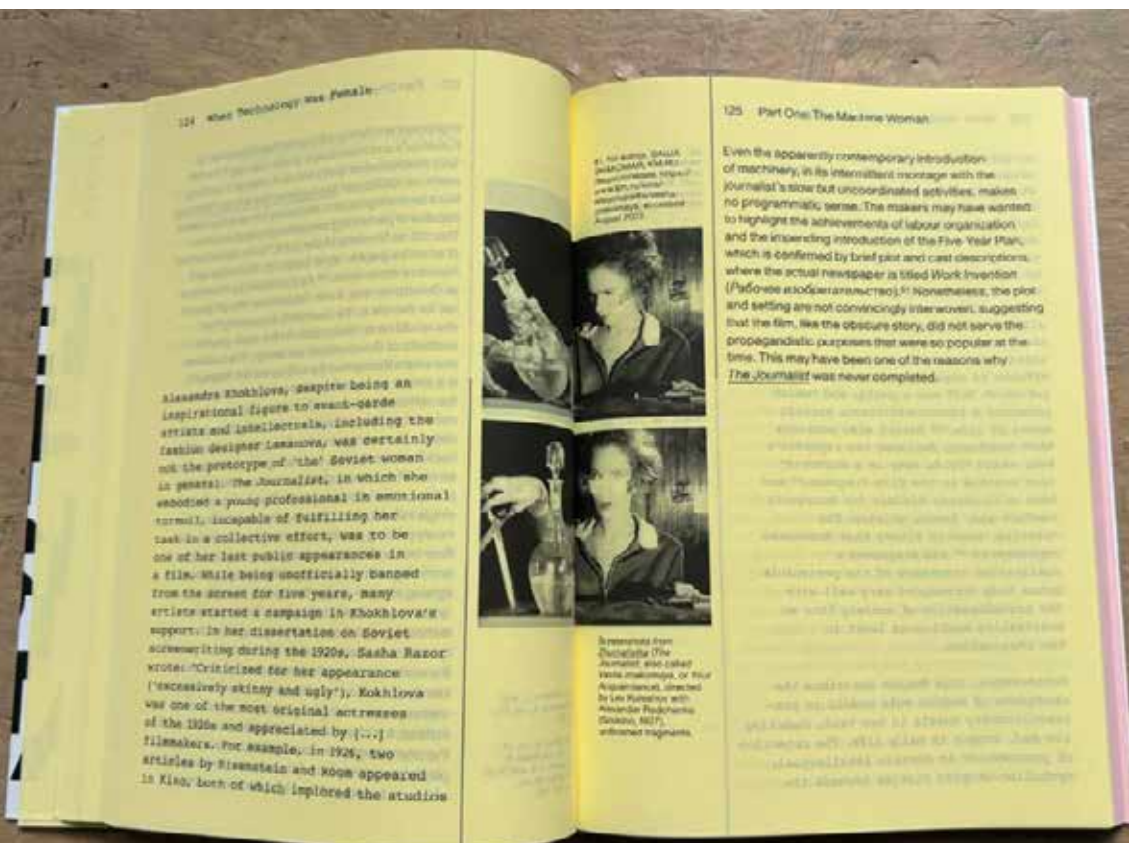
IMAGES:

Samia Henni, *Colonial Toxicity: Rehearsing French Radioactive Architecture and Landscape in the Sahara* (2024). Design: François Girard-Meunier. Publishers: If I Can't Dance, Edition Fink, Zürich and Framer Framed, Amsterdam. ISBN: 978-94-92139-24-5. 592 p, ill. col, pb, 17×24 cm, English. Photos: Temra Pavlovic, Sara Giannini & Anik Fournier.

IMAGES:

Nuraini Juliastuti, *Stories of Wounds and Wonder* (2024). Design: Theetat Thunkijjanukij. ISBN: 978-94-92139-26-9. 151 p, bw, pb, 21 x 29,7 cm, English with an Indonesian insert. Photos: Lina van den Idsert, Sara Giannini & Anik Fournier.

COLONIAL TOXICITY: Rehearsing French Radioactive Architecture and Landscape in the Sahara

SAMIA HENNI

Between 1960 and 1966, the French colonial regime detonated four atmospheric atomic bombs, thirteen underground nuclear bombs, and conducted other nuclear experiments in the Algerian Sahara, whose natural resources were being extracted in the process. This secret nuclear weapons programme, whose archives are still classified, occurred during and after the Algerian Revolution, or the Algerian War of Independence (1954–62). *Colonial Toxicity: Rehearsing French Radioactive Architecture and Landscape in the Sahara* brings together nearly six hundred pages of materials documenting the violent history of France's nuclear bomb programme in the Algerian desert. Meticulously culled together by Samia Henni from across available, offered, contraband, and leaked sources, the book is a rich repository for all those concerned with histories of nuclear weapons and engaged at the intersections of spatial, social, and environmental justice, as well as anticolonial archival practices.

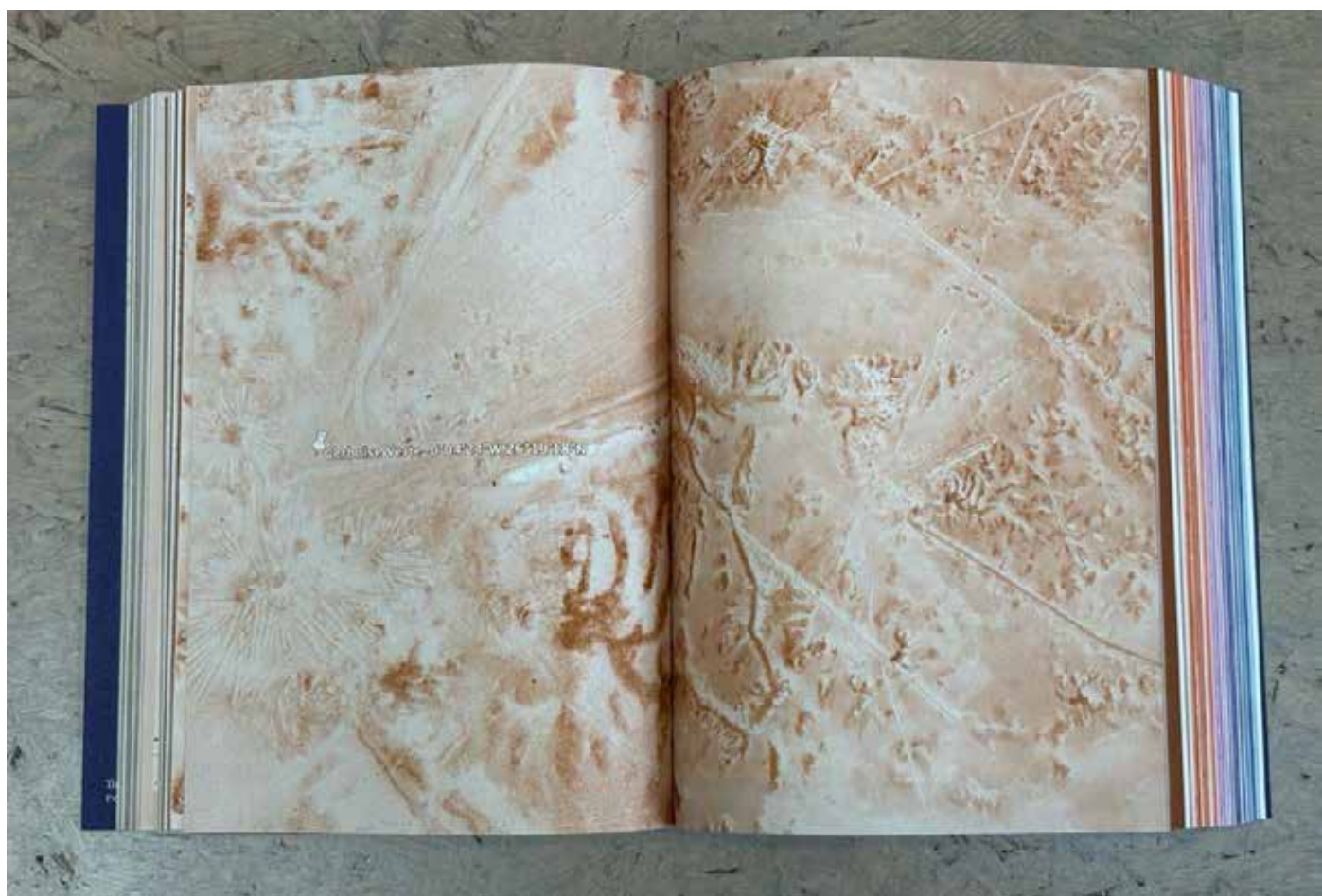
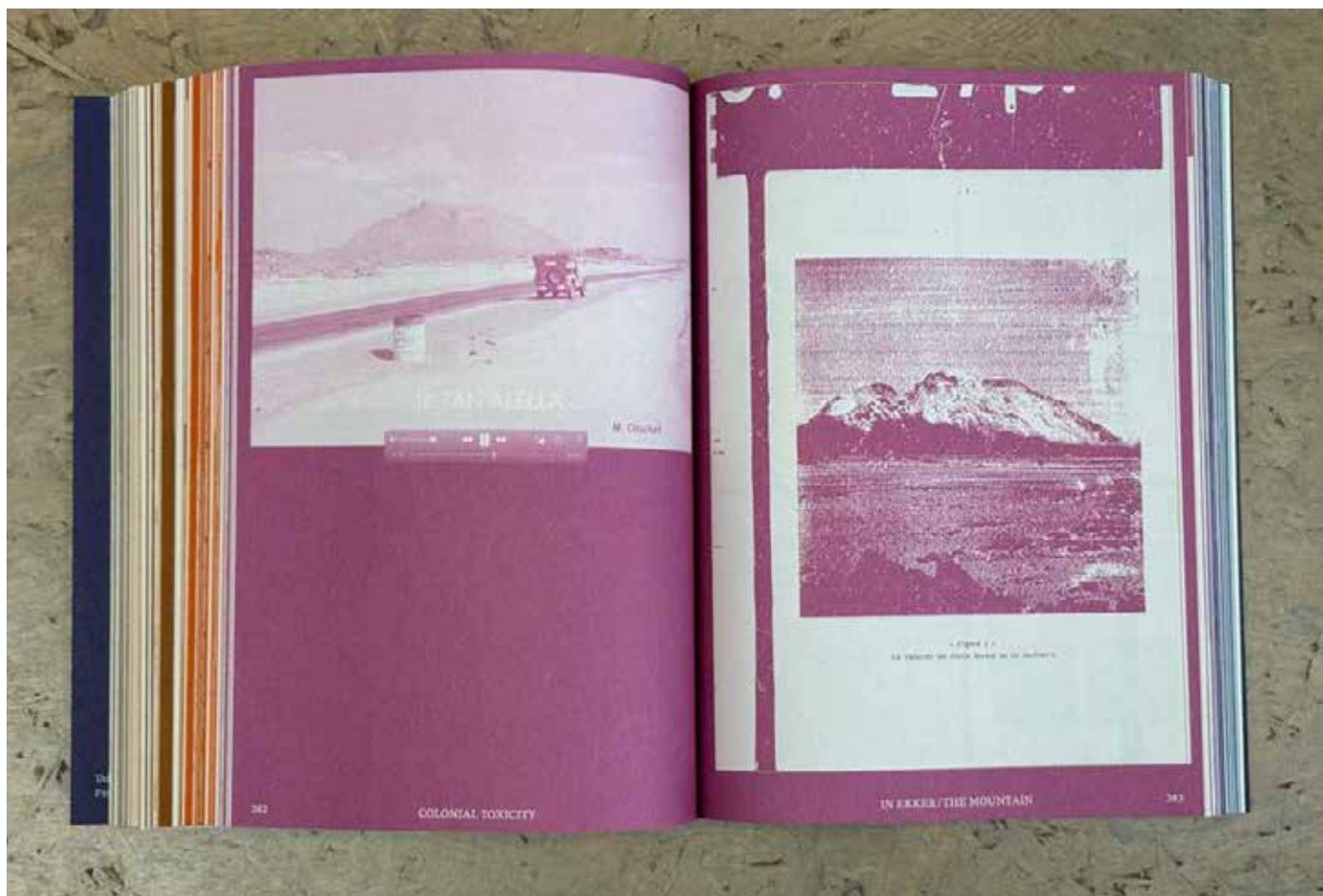
If I Can't Dance, I Don't Want To Be
Part Of Your Revolution
edition fink, Contemporary Art Publishers
Framer Framed

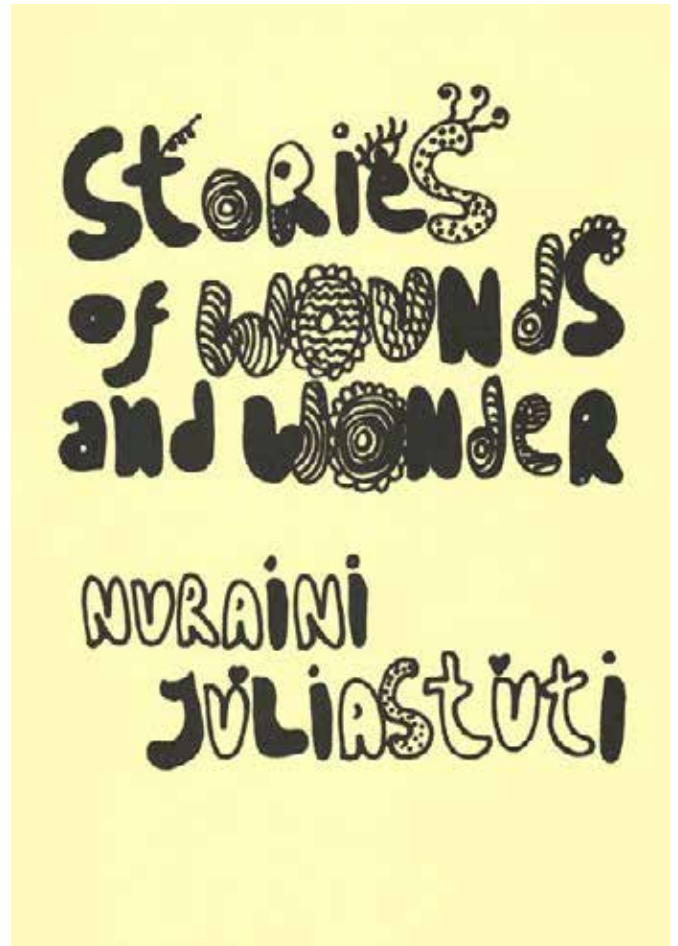
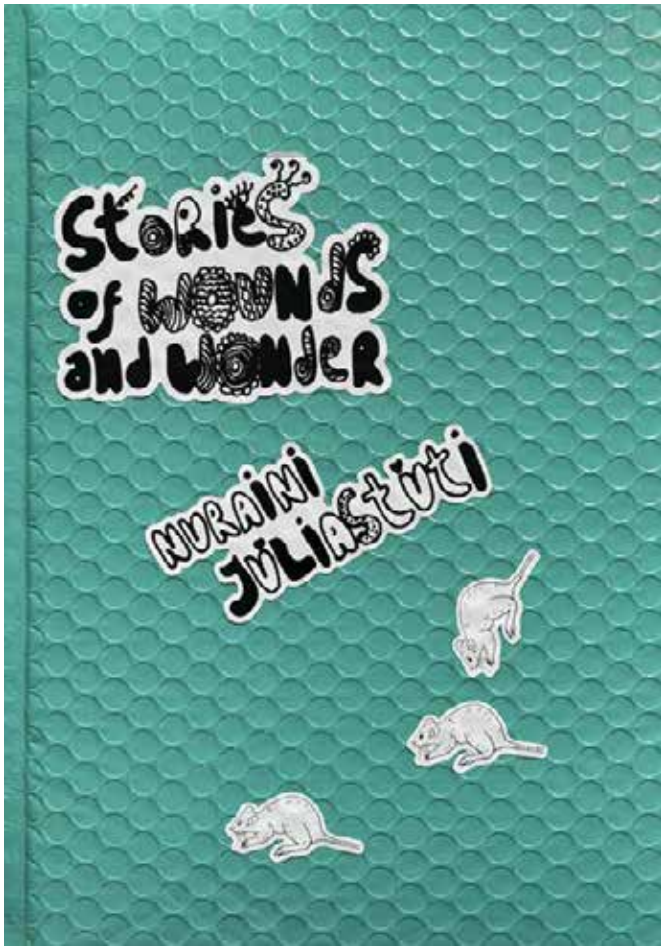
ISBN 978-94-92139-24-5

INTRODUCTION	7
REGGANE	59
THE SITE	61
CONSTRUCTION SITES	87
EXPOSED BODIES	163
ATMOSPHERIC BOMBS	203
CONTAMINATED WATER	263
ABOVE GROUND	279
BELOW GROUND	329
IN EKKER	355
THE MOUNTAIN	357
FIRING TUNNELS	407
THE BASE	431
UNDERGROUND BOMBS	501
UNCONTAINED BOMBS	521
EXTERMINATED LIVES	561
AFTERWORD	577
ACKNOWLEDGEMENTS	583

This publication appears as part of the *If I Can't Dance*
Performance in Residence series.

We're excited to explore the forests' prices which, nonetheless, aren't so foreign for our ancestors. Sometimes I go deep into the Alet Nglambang forest to look for Sital!

Many different animals live in Alan Ngantiggon. I have a lot of friends there, among them a monkey named Miki. Miki lives there with his colony of long-tailed monkeys. The forest used to be able to fulfil all their needs. But urbanisation has made it almost impossible to get food from the forest. The area where their food grows is diminishing. More and more of the forest is being cut down for tourism. The non-human animals' habitat is under threat. During the dry season, there is not enough water for the long-tailed monkeys. This means that they are forced to leave the forest and seek for food in other places.

One day, I was out and about in Urubuluan - a village around Alto Ntimggwen - and I witnessed something extraordinary. The long tailed monkeys left the forest in droves and entered the fields. There were hundreds of them.

"we will not let the world know that we are not
 as good as we are, and we will not let the world know
 that we are not as good as we are, and we will not let the world know
 that we are not as good as we are."

EPISODE 2
PUTERI AND MONI

Futuri: But the wheels of life lead towards violent acts. One of the results of this is the proposition. I don't yet blame the farmers too much. The farmers always have new theories. The land that they can use for farming is always reduced and turned into land for waste or tourism. There are often signs on the road heads that are being transformed, which read: 'a new housing estate, supermarket, restaurant, hotel etc. etc.' will be built here.'

I can feel the pulse of the humans. Every month, I go to Wintars to meet with other exile families. Throughout the journey to Wintars, I saw the changes in the rural landscape. The roadside is increasingly filled with houses, cafes, villas and street stalls. There are also so many food stalls that are deliberately located close to the fast roads. It seems that pily folk like to eat meat in free fields. They consume simple, traditional dishes, and use so warm drinks while watching workers in the fields.

The thoughts in season are increasingly irreligious. They change at strange moments, as if by imperceptible transitions. This makes it more and more difficult for the farmers to make a crop outside in food their families. Days of luxury then come out of nowhere during the middle of the dry season. Illness at preserving food is to be found in the *poisoning*⁴⁶ or the family *sumbuung*⁴⁷ are threatened. I often see larvae on the side of the road covered in mud. These pieces of sausage are usually left to dry so that they can be used for *gajip*⁴⁸ *naaf*, *sumpung*⁴⁹ and *pauc*.⁵⁰

Most of the migrants who come from cities don't realize that the people who live in the villages are finding it increasingly difficult to make a living. For the rats, as well, rice fields are no longer the main place in which we look for food. Rats try to avoid busy places.

[illegible]

As technology is advancing more and more rapidly, it also has the capacity to do more and more. Learning might be best viewed, then, as a way to integrate a new economic concept to technological change in 1977. In the economic profession, learning was used as a substitute for human capital and education of producers in technology (e.g., Wright on the industrial revolution, the basic factor of production) (depending on the region). On the other hand, the nature of the factor does not only contain but the natural process and system.

¹⁰ *Crataegus* species is also restricted to a specific geographical domain: these kinds of species are not to be found here.

Image 1: A blurry, out-of-focus photograph of a person's face, possibly a woman, with a soft, ethereal quality. The image is heavily blurred, making details difficult to discern, but the overall shape and features are visible. The lighting is soft, and the colors are muted, giving it a dreamlike or artistic feel.

Omdat wij werken in een ritme van tweejarige edities geven wij in het onderstaande overzicht alle activiteiten weer die tot deze editie behoren om inzicht te geven in de ontwikkeling en samenhang van de producties en het thematische publieksprogramma. De **paars** gemarkeerde activiteiten betreffen het jaar 2024.

Edition IX – *Bodies and Technologies* (2022-24)

PRODUCTIONS

ARTIST COMMISSIONS

Black Speaks Back

Introduction

HANDOUT

Zwarte Ibis: The Spirit of Black Intimacies

Performance & Screening

2 July 2022

ON-SITE: LIKEMINDS, AMSTERDAM

The Making of Zwarte Ibis

May 2023 – February 2024

ONLINE: IF I CAN'T DANCE STUDIO

**ONLINE
CONTRIBUTION**

Finale

HANDOUT

ZWARTE IBIS: An Exploration of Black Intimacy

Exhibition

7 December 2023 – 11 February 2024

ON-SITE: CBK ZUIDOOST, AMSTERDAM

Finale

ZWARTE IBIS: The Spirit of Black Intimacies

Film premiere

12 & 13 January 2024

ON-SITE: MELKWEG, AMSTERDAM

Finale

Inside ZWARTE IBIS

Artist talk and film screening

3 February 2024

ON-SITE: CBK ZUIDOOST

Finale

Musoke Nalwoga on ZWARTE IBIS

Visitor Report

May 2024

ONLINE: IF I CAN'T DANCE WEBSITE

**VISITOR
REPORT**

Constantina Zavitsanos

Introduction

HANDOUT

Entropy

Lecture-Performance

2 July 2022

ON-SITE: LIKEMINDS, AMSTERDAM

ONLINE: LIVE STREAM

Experimenting with Entrophy
May 2023 – February 2024
ONLINE: IF I CAN'T DANCE STUDIO

ONLINE
CONTRIBUTION

Finale
Entrophy
Performance and score
With **Angelo Custódio** and **Pedro Matias**,
S*an D. Henry-Smith, and **Geo Wyex**
30 September 2023
ON-SITE: SPLENDOR, AMSTERDAM
ONLINE: LIVE STREAM

HANDOUT &
PLAYBILL

Finale
Staci Bu Shea on Entrophy
Visitor Report
May 2024
ONLINE: IF I CAN'T DANCE WEBSITE

VISITOR
REPORT

RESEARCH COMMISSIONS

Susanne Altmann

Introduction
*When Technology Was Female: A Cultural Investigation
of Former Socialist Europe, 1917-98 and After*
Lecture
2 July 2022
ON-SITE: LIKEMINDS, AMSTERDAM

HANDOUT

*Collectivities Otherwise: Party Lines, Counterpropositions
and (Post-)Socialist Spaces*
Lecture and Roundtable with **Dr Christa-Maria Lerm Hayes**
and researchers **Eszter Szakaćs** and **Robbie Schweiger**
9 November 2022
ON-SITE: SPUI25 (UNIVERSITY OF AMSTERDAM ACADEMIC-CULTURAL CENTRE),
AMSTERDAM

Socialist Collectivity and the Aesthetics of (Dys)Functionality
Workshop
10 November 2022
ON-SITE: UNIVERSITY OF AMSTERDAM

Three Seminars from When Technology Was Female
May 2023 – February 2024
ONLINE: IF I CAN'T DANCE STUDIO

ONLINE
CONTRIBUTION

Pants Wear Skirts: The Erfurt Women Artists' Group, 1984–1994
Panel conversation with Professors **Christa-Maria Lerm Hayes**
and **Anna Seidl**
26 May 2023
ON-SITE: GOETHE INSTITUT, AMSTERDAM

Finale
When Technology Was Female
Book Launch & Film Programme
With **Susanne Altmann**, design collective
Experimental Jetset, and **Megan Hoetger**
20 January 2024
ON-SITE: GOETHE-INSTITUT, AMSTERDAM

HANDOUT &
EXHIBITION
GUIDE

Finale

When Technology Was Female: Histories of Construction and Deconstruction, 1917-1989

Publication

2024

Author: **Susanne Altmann** with introduction by **Megan Hoetger**

Design: **Experimental Jetset**

Managing editor: **Megan Hoetger**

PUBLICATION

Finale

Elisabeth Rafstedt on When Technology Was Female

Visitor Report

May 2024

ONLINE: IF I CAN'T DANCE WEBSITE

VISITOR
REPORT

Samia Henni

Introduction

Performing Colonial Toxicity

Lecture-Performance

2 July 2022

ON-SITE: LIKEMINDS, AMSTERDAM

HANDOUT

Toxic Coloniality or Colonial Toxicity?

Lecture

24 March 2023

ON-SITE: PC HOOFTHUIS, AMSTERDAM

Performing Colonial Toxicity: Testimony Translation Project

With **Raoul Audouin, Adel Ben Bella, Omar Berrada, Megan Brown, Séverine Chapelle, Simona Dvorák, Hanieh Fatouree, Alessandro Felicioli, Anik Fournier, Jill Jarvis, Augustin Jomier, Timothy Scott Johnson, Anna Kimmel, Corentin Lécine, Natasha Llorens, Miriam Matthiesen, Martine Neddham, M'hamed Oualdi, Roxanne Panchasi** and **Alice Rougeaux**

May 2023 – February 2024

ONLINE: IF I CAN'T DANCE STUDIO

ONLINE
CONTRIBUTION

Finale

Performing Colonial Toxicity

Exhibition

7 October 2023 – 14 January 2024

ON-SITE: FRAMER FRAMED, AMSTERDAM

HANDOUT &
EXHIBITION
GUIDE

Finale

Performing Colonial Toxicity: The Testimony Translation Project

Conversation and Tour

28 October 2023

ON-SITE: FRAMER FRAMED, AMSTERDAM

Finale

And still, it remains

With **Arwa Aburawa** and **Turab Shah**

Film screening

13 January 2024

ON-SITE: FRAMER FRAMED, AMSTERDAM

Finale
*Colonial Toxicity: Rehearsing French Nuclear Architecture
 and Landscape in the Sahara*
 Finissage and Book Launch
 With **Samia Henni**, **Megan Hoetger** (managing editor),
Sara Giannini, and **Nuraini Juliastuti**
 14 January 2024
 ON-SITE: FRAMER FRAMED, AMSTERDAM

Finale
*Colonial Toxicity: Rehearsing French Nuclear Architecture
 and Landscape in the Sahara*
 Publication
 2024
 Author: **Samia Henni**
 Graphic design: **François Girard-Meunier**
 Managing editor: **Megan Hoetger**
 Publishers: If I Can't Dance, Framer Framed, Amsterdam;
 Edition Fink, Zürich

PUBLICATION

Nuraini Juliastuti

Introduction
Commons Museums: Technologies for Covering the Wounds
 Lecture
 2 July 2022
 ON-SITE: LIKEMINDS, AMSTERDAM

Sketching Stories of Wounds and Wonder
 May 2023 – February 2024
 ONLINE: IF I CAN'T DANCE STUDIO

ONLINE
 CONTRIBUTION

Finale
Samia Henni and Nuraini Juliastuti in conversation
 Conversation
 With **Samia Henni**, **Megan Hoetger**, **Sara Giannini**,
 and **Nuraini Juliastuti**
 14 January 2024
 ON-SITE: FRAMER FRAMED, AMSTERDAM

Finale
How to Talk with Our Fellow Animals?
 Children's workshop
 14 February 2024
 ON-SITE: FRAMER FRAMED, AMSTERDAM

Finale
Stories of Wounds and Wonder: A Companion
 Display
 15-25 February 2024
 ON-SITE: FRAMER FRAMED, AMSTERDAM

Finale
Stories of Wounds and Wonder
 Live reading and book launch
 With **Mercedes Azpilicueta**, **Astrit Ismaili**, **Nuraini Juliastuti**,
Ratu R. Saraswati, **Yazan Khalili**, **Sara Giannini**, **Reza Afisina**,
 and **Cempaka**
 17 February 2024
 ON-SITE: FRAMER FRAMED, AMSTERDAM

PRODUCTIONS

(VERVOLG)

Finale
Stories of Wounds and Wonder: Guided Tour
Display Tour
21 February 2024
ON-SITE: FRAMER FRAMED, AMSTERDAM

Finale
Stories of Wounds and Wonder
Live reading and book launch
With **Mercedes Azpilicueta, Astrit Ismaili, Nuraini Juliastuti, Ratu R. Saraswati, Yazan Khalili, Sara Giannini, Reza Afisina, and Cempaka**
25 February 2024, 13-16hr, Palestine time (+1 CET)
ONLINE: RADIO ALHARA

ONLINE RADIO

Finale
Stories of Wounds and Wonder
Publication
2024
Author and illustrator: **Nuraini Juliastuti**
Graphic design: **Theetat Thunkijjanukij**
Managing editor: **Sara Giannini**
Indonesian copyeditor: **Dyah Permatasari**
English translation from Indonesian: **Andy Fuller**
Research interlocutors and collaborators: **Sekolah Pagesangan** (Yogyakarta, Indonesia) and **Lakoat Kujawas** (Mollo, Indonesia)

PUBLICATION

Finale
Eva Posas on Stories of Wounds and Wonder
Visitor Report
May 2024
ONLINE: IF I CAN'T DANCE WEBSITE

VISITOR
REPORT

FIELD OF INQUIRY

LIBRARY & ARCHIVE

Grant Watson

How We Behave / An Archive of Radical Practice
Archive activation
May 2023
ONLINE: IF I CAN'T DANCE STUDIO

ONLINE
CONTRIBUTION

Finale
How We Behave / An Archive of Radical Practice
Exhibition
10 December 2023 – 7 January 2024
ON-SITE: IHLIA LGBTI-HERITAGE AT OPENBARE BIBLIOTHEEK AMSTERDAM (OBA)

HANDOUT &
EXHIBITION
GUIDE

Finale
How We Behave / An Archive of Radical Practice
Reading performance
With: **Szymon Adamczak, Sher Doruff, Anik Fournier, Megan Hoetger, and Joy Mariama Smith**
15 December 2023
ON-SITE: IF I CAN'T DANCE, AMSTERDAM

HANDOUT

Finale
Elio Steffen on the reading performance
How We Behave / An Archive of Radical Practice
Visitor Report
May 2024
ONLINE: IF I CAN'T DANCE WEBSITE

VISITOR
REPORT

Constantina Zavitsanos

WG Open Studios – Documentation Activation
Presentation of Constantina Zavitsanos' *Entropy*
28 September 2024
ON-SITE: IF I CAN'T DANCE, AMSTERDAM

LECTURES/TEXTS

*Scoring Liveness: Anik Fournier in conversation with
Martine Neddham and David Gauthier*
In the frame of: *Transformation Digital Art*, LI-MA's annual
international symposium on the preservation of digital art
22 March 2024
ON-SITE: LI-MA, AMSTERDAM

PRODUCTIONS
EDITION X

Edition X – *Body as Memory* (2024-2028)

Chandra Frank

HANDOUT

Tidal Gatherings
Symposium
Talks, film screenings, and a study group featuring the work of
Paula Albuquerque, Sharelly Emanuelson, Desiree Mwalimu
Banks, Toni Giselle Stuart, Lisandro Suriel, and Geo Wyex.
Curated by **Chandra Frank**
4, 5, 6 October 2024
ON-SITE: IF I CAN'T DANCE AND CKB ZUIDOOST, AMSTERDAM

A Letter to the Lemniscate: Radio Frequencies From The Third Ear
Radio broadcast
Desiree Mwalimu-Banks
Curated by: Chandra Frank
4 October 2024
ONLINE: JA JA JA NEE NEE NEE

ONLINE RADIO

Tidal Studies
Site-Specific Study Session
July 2024
Organised as part of the *Tidal Gatherings* project
ON-SITE: MUD HIKE ON THE ISLAND OF TEXEL

Wigbertson Julian Isenia on Tidal Gatherings
Visitor Report
December 2024
ONLINE: IF I CAN'T DANCE WEBSITE

**VISITOR
REPORT**

STUDY GROUP

Access: Practices & Habits
Study Group
18 december 2024

Black Speaks Back

ZWARTE IBIS
Film Screenings
2024

ON-SITE: AFROPOLITAN FESTIVAL (BRUSSELS), AFRIKA FILM FESTIVAL (LEUVEN), FILMPLATEAU (GHENT), IAMCR (CHRISTCHURCH), PRIDEFULL FEST (NEW YORK), ALL AFRICAN INDEPENDENT FILM FEST (KIGALI), FRINGE! (LONDON), BLACK STAR INTERNATIONAL FILM FEST (ACCRA), AFROFUTURIST FEMMES FF (WASHINGTON), MT QUEER PREMIA (GUAIBÁ), BLACK INDEPENDENT FF (VANCOUVER), LUANDA PAN AFRICAN FF (LUANDA), BLACK INTERNATIONAL FF (BERLIN), AMOR DE ROMA (ANTWERP), AFRYKAMERA (WARSAW), KWANZAA FF (NEW YORK)

Samia Henni

Performing Colonial Toxicity
Exhibition tours:
March–June 2024

ON-SITE: THE MOSAIC ROOMS, LONDON
March–April 2024

ON-SITE: ETH ZÜRICH
Book presentation:
March 2024

ON-SITE: MCGILL UNIVERSITY (MONTREAL), PRINCETON UNIVERSITY, E-FLUX (NEW YORK)

Nuraini Juliastuti

Stories of Wounds and Wonder
Book tour
Summer 2024

ON-SITE: KUNCI STUDY FORUM (YOGYAKARTA), INTERNATIONAL CONVENTION OF ASIAN SCHOLARS, C2O LIBRARY (SURABAYA)

STUDIO

ACTIVITIES IN OUR STUDIO

Stephan Blumschein

Listening session
March 2024

ON-SITE: IF I CAN'T DANCE, AMSTERDAM

Brandon LaBelle & Anna Orlikowska

Workshop for *Listening Biennale*
March 2024

ON-SITE: IF I CAN'T DANCE, AMSTERDAM

Book Block Brigade

Book Block Workshop
With Oo(y)ster mums, Book Block Brigade;
performance by Antonella Fittipaldi
June 2024

ON-SITE: IF I CAN'T DANCE, AMSTERDAM

Giulia Damiani

Heartbrake

August 2024 (rehearsal) and October 2024 (presentation)

Co-produced with Centrale Fies and Rozenstraat

– a rose is a rose is a rose

ON-SITE: IF I CAN'T DANCE, AMSTERDAM

Nicoline van Harskamp

Seven Scenes for the Black Box

Try-out performance

20 september 2024

As part of WG Open Studios 2024

ON-SITE: IF I CAN'T DANCE, AMSTERDAM

EDUCATION

DUTCH ART INSTITUTE (DAI)

The Word and the Wound

Tutors: **Snejanka Mihaylova, Frédérique Bergholtz**

Study group students: **Ania Yilmaz, Ariell Zéphyr, Cristina Ramos**

González, Elif Cadoux, Helena Estrela, Lisa Vlamings, Maria

Miguel Pratas, Sam Mountford, Seán Bean, Stephen McEvoy,

Tereza Darmovzalová, Valeria Moro, and Yi-Hong Wang (Hong).

COOP 2023-2024

DAI week #1

November 2023

ON-SITE: PAF, ST. ERME, FRANCE

DAI week #2

January 2024

ON-SITE: NAC, NIDA, LITHUANIA

DAI week #3

With guest tutor **Lisa Holm**

March 2024

ON-SITE: PAF, ST. ERME, FRANCE

DAI week #4

April 2024

ON-SITE: ESSAOUIRA, MOROCCO

DAI week #5

With guest tutors **Naomi Collier Broms, Angelo Custodio,**

Anik Fournier, and Sara Giannini

May 2024

ON-SITE: VLEESHAL, MIDDELBURG & IF I CAN'T DANCE, AMSTERDAM

Performance by Coop students

DAI week #6

August 2024

ON-SITE: ESSAOUIRA, MOROCCO

The Word and the Wound 2 / And Now You Are Ready to Sing

Tutors: **Snejanka Mihaylova, Frédérique Bergholtz**

Study group students: **Anna Buyvid, Agnese Krivade, Alva**

Roselius, Agnese Spolverini, Bel McLaughlin, Hannah van der

Schaaf, Javier Rodriguez Perez, Mia Tamme, Nada Gambier, and

Patrick Freriksen

COOP 2023-2024

EDUCATION

(VERVOLG)

DAI week #1
November 2024
ON-SITE: PAF, ST. ERME, FRANCE

DAI week #2
December 2024
ON-SITE: NAC, NIDA, LITHUANIA

DAI week #3
With guest tutor **Lisa Holm**
January 2025
ON-SITE: NAC, NIDA, LITHUANIA

DAI week #4
With guest tutor **Lisa Montan**
March 2025
ON-SITE: NICOSIA, CYPRUS

DAI week #5
Performance at If I Can't Dance for Amsterdam Art Week
With guest tutor **Lisa Montan**
May 2025
ON-SITE: VLEESHAL, MIDDELBURG AND IF I CAN'T DANCE, AMSTERDAM

DAI week #6
Performance for DAI-SUMMIT
With guest tutor **Angelo Custodio**
July 2025
ON-SITE: NICOSIA, CYPRUS

SCHOOL VOOR NIEUWE DANS ONTWIKKELING (SNDO)

Codes of in/accessibility within performance practices
Tutors: **Anik Fournier, Sara Giannini**
Students: **Students: Anais Longo Nsame, Famil Zamanli, Maite Egeolu, Marley Meijer, Nayo Sauter, Saghar Saharkhizan Esfhani, Yadhira De Leon Matos, Yadin Bernauer, Alla Kravchenko, Joseph Chua**
November 2025
ON-SITE: STEDELIJK MUSEUM, AMSTERDAM

EXTRA CURRICULAIR

EXTRA CURRICULAIR

Sara Giannini

22 January 2025
Against Disappearance, screening programme in solidarity with Palestine, organised with Oo(y)ster mums, Studio K Amsterdam

7-9 February 2024
Guest lecturer MA Live Arts Forum, AdBK Nürnberg

23 June 2024
External reviewer BEAR, Artez, Arnhem

9-18 December 2024
Visiting researcher at BAMFA, Berkley University.

21 December 2024

Mourning across time – An interview with Philipp Gufler, published on Metropolis M Online

2024

Studio visits and advisor at Rijksakademie

Anik Fournier

November 2024

Public conversation with Zhana Ivanova, Bau, Amsterdam

2024

F for Fact, essay for Sandberg Graduation publication, Raddraaier: Amsterdam, 2024

Theory teacher at BEAR, ArtEZ, Arnhem.

2023-2024

Co-researcher with Madison Bycroft, Beatrice Catanzaro and Andrea Pagnes on research project *Water Dynamics as Artistic Research Methodologies*, Cittadellarte, Biella, Italy

Naomi Collier Broms

27-28 March 2024

Performer in 'Woyzeck' by Caro Geiser

Performance

ACADEMY OF THEATRE AND DANCE, AMSTERDAM

14 April 2024

Writer and performer for '3AM Voicenotes'

Evening of readings and performances

TREEHOUSE NDSM, AMSTERDAM

12 May 2024

Writer and performer for 'Weather Report'

Evening of experimental sound and music

BAR THEO, AMSTERDAM

Artun Alaska Arasli, Rebecca Lillich//Krüger, Yin Yin Wong

Open Rehearsal online

From May 2024

ONLINE: IF I CAN'T DANCE STUDIO

**ONLINE
CONTRIBUTION**

Open Rehearsal on-site

29 June, 6 July, 13 July 2024

With feedback from audiences and conversation partners
to the artists **Kim Baraka, Lisa Skwirblies, and Geo Wyex,**
moderated by **Mini Maxwell**

ON-SITE: IF I CAN'T DANCE, AMSTERDAM

3 PACKAGE DEAL

3Package Deal is the talent development programme of the
Amsterdam Fund for the Arts and Bureau Broedplaatsen
of the City of Amsterdam.

Coalition Publishing/Performance, selection committee members:
Tom Van de Putte (Sandberg Insititute), Anniek Brattinga (Werk-
plaats Typografie), Frédérique Bergholtz (If I Can't Dance).

S*an D. Henry-Smith

2023-2024

Amsterdam

